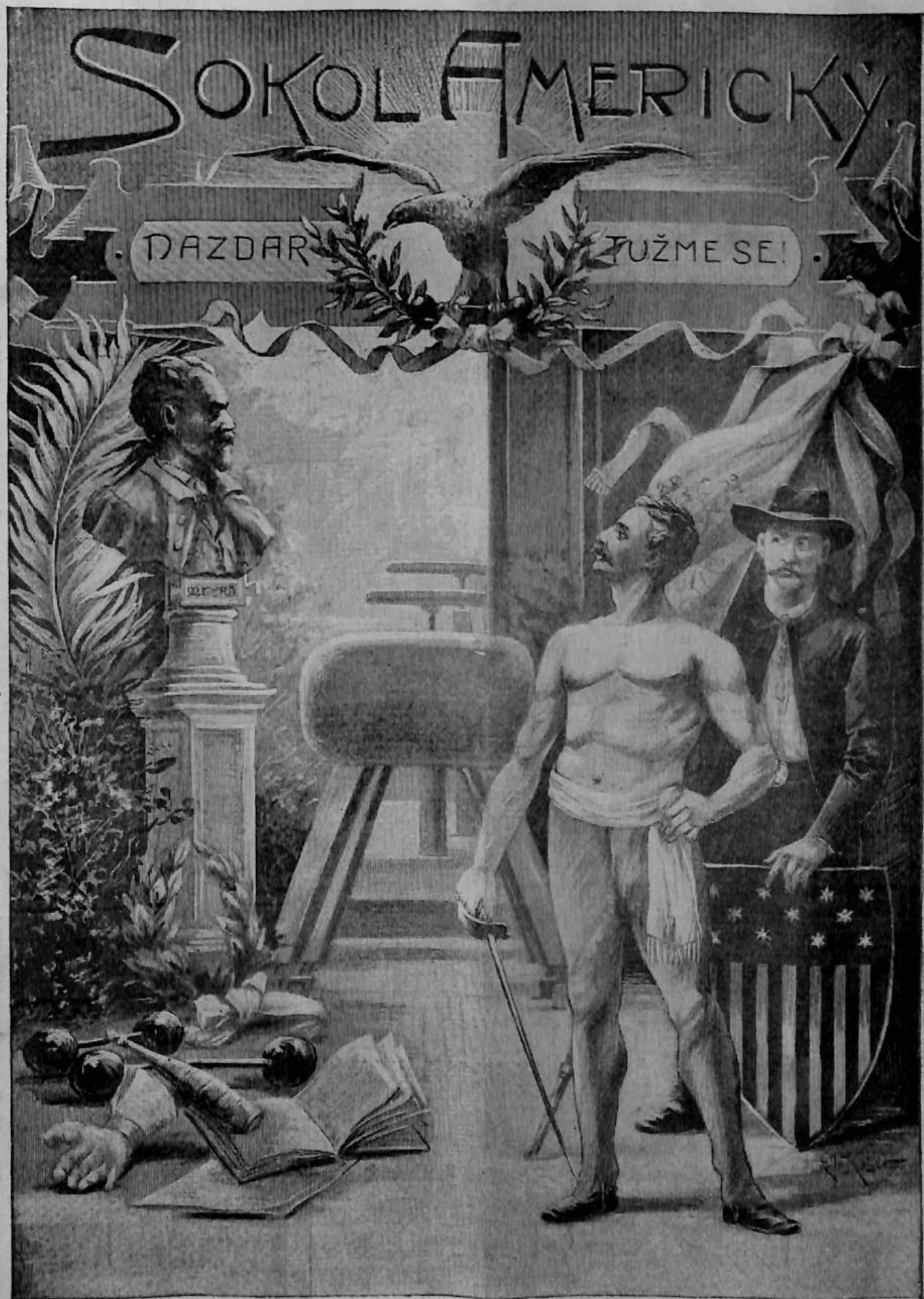

Toto místo jest vyhraženo pro známého
R. HURTA,
KREJČÍHO A KLOBOUČNÍKA,

— jenž vlastní největší sklad —
 sokolských klobouků, košil, pásů a monogramů, cvičebních košil,
 odznaků, hotových obleků cvičebních pro žáky. Stejnokroje zhotovují a zasílám do kterékoli části Spojených Států. — Vše v cenách nejnižších.

R. Hurt, krejčí a kloboučník, 593 Blue Isl. Av., Chicago, Ill.

SEVERŮV BALSÁM

— PRO —
PLICNÍ NEDUHY

jest nejlepší lék
 proti kašli, chrapotu, katarhu hrtanu a
 průdušek, nastužení, chřipce, zánětu,
 bolestem v krku, počátkům součotín a
 proti všem nemocím plic. Cena 50c. a 25c.

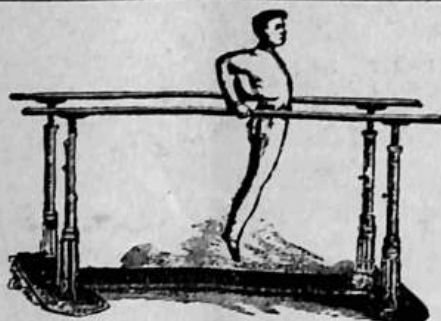
Na prodej ve všech lékárnách.

Proti zácpě berte
Severovy Pilulky pro játra

ZA 25c.

Bolesti hlavy,
 nervosnost, horkost, bolesti ner-
 vové jistě a rychle vyléčí

SEVEROVY PRÁŠKY
 proti bolestem hlavy a neuralgii.
 Za 25c.

JOHN GLOY,
 MANUFACTURER OF ALL KINDS OF
GYMNASTIC APPARATUS.

OFFICE,
 27 Johnson St., Chicago, Ill.

(Cenníky s vyobrazením náčiní zasílám na
 požádání zdarma.)

KAREL PITTE
 603 Blue Isl. Av., Chic.

Má hojně zásobený sklad

VÝBORNE OBUVI
 pro pány i dámy.

Cvičební střevíce všech druhů pro Sok. za ceny levné.

Sokol Frank Čuchna
 JEDNATEL

Čes. Am. Slov. Síně,
 592 záp. 18. ul., Chic.

Má výborné nápoje domácí i importované. — Zna-
 menitý ležák z prvního českého pivovaru. Pronajímá
 síň na plesy, zábavy a schůze za ceny mírné.

SHOLL,
Artistic Photographer,

MAKES THE BEST PICTURES.

We recommend it.

Studio, 525 So. Halsted St.,
 bet. Maxwell & 14th Sts., Chicago.

We enlarge any old picture. Keep
 a large assortment of Frames and
 Easels.

EMIL POLAK,
 1321, první Avenue,
 roh 71. ul., New York.

Vyrábí všeho druhu stejnokroje
 a potřeby sokolské, střelecké a
 spolkové vůbec, klobouky a čap-
 ky pro pány a chlapce, dětské i
 chlapecké obleky.

Hojný sklad modního zboží pro
 pány, kufry, vaky, torby, peně-
 ženky a řemení u velkém výběru.

Dodavatel Těl. Jednoty „Sokol“
 v New Yorku.

J. Nájemník,
 82-84 Fisk St. Chic.

— vyrábí výborně —

ŠUMICÍ NAPOJE

i poslouží jimi vždy se vzornou správností a za
 mírné ceny.

Právě vyšly
 nákladem N. J. S. ve Sp. Státech

POVELY
 KU PODROBNÉMU PROCVIČENÍ

POŘADOVÝCH CVIČENÍ

od J. Mendíka, spol. cvič. N. J. S.
 Cena 5 ctů.

Dostati lze u jednatele v. v. N. J. S.

SEVERŮV
KRVĚČISTITEL

odstraňuje nečisté látky z krve,
 léčí nemoci krevní, kožní vyrážky,
 boláky na nohou, vředy, svrab,
 unavenost, ospalost a jest zvláště
 výtečný lék pro jarní nemoci.

Cena \$1.00.

Na prodej ve všech lékárnách.

Nemoci ledvin a jater,
 nezáživnost, trudnomyslnost, ne-
 pravidelnosti v močení, vodnatel-
 nost, řezavku, močový kámen,
 zánět ledvin jistě vyléčí

SEVERŮV SILITEL
 ledvin a jater.
 ZA \$1.25.

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XVIII.

NEW YORK, 15. BŘEZNA 1896.

Číslo 3.

Předplatné pro členy na rok.....50c
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

ORGÁN NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Pořadatel: Dr. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill.
Tiskárna a výpravčí: F. Lier, 410 East 71st Street,
New York, N. Y.

Listárna redakce. — Příspěvky a dopisy do Sok. Am. musí být v rukou pořadatele do 6. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny. Rukopisy uschovají se na dobu 3 měsíců, pak se zničí.

Listárna výpravčího. — Přestěhování nechť oznámí výpravčímu přesídlivší Sokol sám, možno-li do 3. neb 4. toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy nechť oznamuje tajemník neb účetní výpravčímu pravidelně každý měsíc.

Přesídlení.

Tiskárna F. Liera, kde tiskne a expeduje se též tento list, přestěhována jest z domu č. 408 E. 71st St. do domu č. 410 E. 71st St. Sem nechť laskavě zasílána jsou na příště všechna oznámení týkající se expedice t. listu.

OBSAH.

Žena v Sokolstvu. — Ten náš cíl. — Feuilletton. — Uvažujme. — O cvičení dospělých s hledišť lékařského. — Vzhopme se! (báseň). — Cvičení na nářadí, podává Jan Mendik, spol. cvičitel N. J. S. — Stare i časové. — 13. zpráva cvičitelská. — Zpráva tajemníka Plz. Sok. za rok 1895. — Sokol Americký. — Ze žup Chicagské a Západní. — Dopisy: z Westfield, z Brooklyna, z Chicaga, ze St. Louisu, z Wilber, z New Yorku, z Humboldt, z Bruna a z Baltimore. — Schůze výk. výb. N. J. S. — Účetní zpráva a různá oznámení.

Žena v Sokolstvu.

Chceme-li býti sami k sobě upřímnými musíme se přiznati, že na ženu v sokolském hnutí dlouho bylo, a i dosud jest, zapomínáno. K naší potěše budiž tuto uvedeno, že v Sokolstvu americkém činnosti ženy v Sokolstvu přisouzena byla již dávno důležitost, o kteréž dosud mnozí v Čechách nechťi býti přesvědčeni.

Jest opravdu podivno, jak mohlo se ženy tak dlouho zapomínati, kdy přece již od prvních počátků Sokolstva se chtělo, aby tělocvik stal se pokud možno majetkem všeho lidu českého. Jak mohlo by se tak státi bez spolupůsobení ženy, toho nelze nám pochopiti, a přece došli jsme se nedávno v Sokolu v „Besídce Sokolské“ tak podivných náhledů o ženách, jimiž tyto jsou podceňovány.

Kdo jen trochu má zkušenosti v životě, ten dobře ví, že nejčastěji závisí od matky a nikoli od otce zda mají děti účastniti se tělocviku v našich školách sokolských. Také víme, že více všude leží celá výchova dítěte v rukou matčiných než otcových. Matka to jest skorem všude, která rozhoduje o dítěti, od prvních jeho dnů až do věku dospělejšího, jak toto má býti živeno, jak oblékáno, jak ošetřováno. Na matce nejvíce záleží, zda bude dítě vychováno zdravé a otužilé, aby vyspělo v silnou a statečnou bytost. Otec zřídka stará se o ty nejdůležitější podrobnosti zdravotní výchovy svých dětí. Ty jsou skorem úplně přikázány matce.

A nyní přichází někteří ještě s tak zastaralými náhledy, jakoby snad žena byla v hnutí sokolském nějakého podřízenějšího významu muže. Jak možno přijíti k takovým závěrkám?

Není-liž povinností naší, abychom starali se na prvním místě o to, abychom dívky a ženy získávali pro činnost sokolskou? Neváháme přiznati, že na nich více tu záleží, než na mužích, i že mohou více pro zdatnost příštích pokolení vykonati, než by mohli muži bez jejich přispění.

Jakého jen prospěchu zajistili bychom pokolením příštím, kdybychom pronikli ženy učením sokolským tolik aspoň, aby netrýznily těla svá a svých ženských potomků šňěrovačkami, aby dívky své zbytečně nečinily choulostivými. Bez žen, bez jejich upřímného a vydatného spolupůsobení nelze nám v činnosti naší žádoucích výsledků se dočkat. Toť holá nemožnost!

Abychom však součinnost žen zajistili, k tomu třeba abychom je za sobě rovné všude a ve všem pokládali. Až tak se stane, pak miníme nebude třeba, abychom měli nějakých zvláštních sborů Sokolů a vedle nich sborů Sokolek, neboť potom budeme soustřeďovati se ovšem všichni, muži i ženy, pouze v jedné sborě sokolských, v nichž žena vedle muže svorně a jistě tak vydatně jako muž pracovati bude k rozšíření dobré věci naší.

K tomuto konci doufáme že již spějeme. Někde již připojily se sbory Sokolek ku sborům Sokolů co odbory i jest si jen přáti, aby úplně splynuly ve sbor jediný.

Dnes již jsme snad všichni o tom přesvědčeni, že Sokolství nezáleží jen v okázalém nošení stejno kroje, v chození na výlety a v zpívání vlasteneckých písní, nýbrž v něčem zcela jiném, totiž v opravdové práci směřující k povznesení našeho lidu.

A právě k práci takové po našem náhledu hodí se žena výborně, neboť jak jsme přesvědčeni, jest v ženě nejčastěji více smyslu pro šlechetné a vznešené a také více vytrvalosti a trpělivosti v práci směřující k povznesení jiných, ať někteří zarytí nepřátelé žen sebe více dokazují, že žena není k ničemu, leda k tomu aby starala se o modu a o zamilované pletky.

Jest to našim pevným přesvědčením, že bychom dnes byli mnohem dále, kdyby ženy zároveň s námi byly působily v sborech sokolských. Jsme přesvědčeni že ony by nás byly naučily lépe šetřiti, lépe počítati, i že by se byly přičinily o to, aby našemu dorostu hned záhy byla vštěpována láska k naší věci.

Co jsme zanedbali z části aspoň napravíme tím, jestli se o to zasadíme aby do sborů sokolských nebyli přijímáni jen mužové ale také ženy!

Ten náš cíl.

Bratři Sokolové!

Tímto dopisem chci několika slovy své mínění o tom našem cíli vysloviti.

Zajisté každému z Vás známo, co bylo již o něm psáno a mluveno, a jak rozdílná mínění k dosažení jeho u nás jsou. Nepůjdu oklikami a sáhnu hned k věci hlavní, totiž k myšlence sociální.

Sokolové, jest mně divné, že se myšlenka tato u nás ještě tak málo pochopuje, jsouc nevšímána, ba skoro zavrhována, a přece má to býti naší první povinností tuto myšlenku hájiti, chceme-li slouiti muži za pokrokem kráje.

Nepatřil jsem nikdy k žádnému sociálnímu sboru, netoužil jsem nikdy po dolaru, ačkoli jsem ho často velice potřeboval, nemluví zde ze žádného učení sociálního, chci zde pouze vyjádriti mínění vlastní.

Sokolové, táži se Vás, zdali v nynějších poměrech může dělník, zvláště otec několika dětí, žíti co člověk? On žije, poněvadž žíti musí, ale jděte do jeho obydlí (ač může-li se to někdy obydlím lidským u porovnání s kurnami boháčů nazvati), podívejte se na jeho domácnost, k jeho stolu, na jeho a dětí ošacení. Obraz tento, máte-li srdce, vynutí Vám slzu v oku a rozdělili byste s lidmi těmito svůj poslední halér. A přece jsou zde tito lidé, aby žili co lidé.

Vezměme obraz druhého člověka (ačkoli jej nemohu tak dobře vypočítati, jako toho prvního, nebyv nikdy v domácnosti peněžního žoka a znaje ji jen tak od kouknutí, když někdy za pár roků třeba na tu naši Euclid zabloudím a tak ta okna boháčů okukuji).

Hle, jaké to ulice proti našim uličkám, jaké všude prostory, okolo samé parky, domy pravé paláce, povozy, koně, samá nádhera. Vejděte do jejich obydlí! Všecko samý přepych a zařízení, jak jen mysl lidská přáti si může. Podívejte se na jejich ústrojí! Látky ty nejdražší, ověšené zlatem a drahokamy. A zasedněte k jejich stolu. Tu naleznete náčiní samé stříbro a zlato, pokrmy pak, že nebudete vědět, co jíte a jak to máte jísti.

Takový je rozdíl v dnešní lidské společnosti a přec zmínění dva lidé stejným způsobem na tento svět přišli

a nikdo nemůže tvrditi, že se narodil boháč neb žebrák. Narodí se pouze člověk, následovně má míti každý na tomto světě stejné povinnosti a stejná práva a nikoliv jedna třída lidu taková do smrtelného umlčení pracovat, kdežto druhá třída z krvavé práce těchto v přepychu a lenosti se válejí.

Nuže, chce mně říci někdo, že jest to spravedlivé, že jest to lidské? Jdi někdo, jenž jsi muž, okolo člověka hladem umírajícího, zdali se ti nepohne srdce útrpností, ačkoli sám snad nejsi na tom o mnoho lépe. Zajisté ano. A hle, zde jsou tisíce lidí, kteří hladu umírají, zde jsou tisíce lidí, kteří pro kus chleba jsou mrzačeni neb zabíjeni, a boháč, ač člověk jako tito, jest slep a hluch, u něho cit pro bližního nemá místa.

Dnes máme prý zde v Americe úplnou svobodu. Není to směšné? Kdo ji má? Boháč. Dělník může nanejvýš svobodně hladu umřít. My zde volíme svobodně? Do úřadů volíme lidi, aby nás svobodně okrádali, aby boháčům sloužili a nás, když z hladu taková v smrtelných úzkostech se vzepreme, postrlíli. To pak jest svobodou lidu.

Dají se o té nynější existenci člověka psáti celé knihy a když člověk se zdravým rozumem na ten nynější svět pohlíží, tu není divu, když mu napadne, že by dle práva měla přijíti nějaká potopa, aby na svět přišlo potomstvo jiné, jež by si bylo vědomo, proč přišlo na svět.

A na to má člověk a muž, Sokol pohlížeti, aniž by si pomyslí, že by mělo býti jinak? Zajisté nikoli, neboť právě mužů takových povinností jest o to se zasazovati, aby člověk poznal důležitost svého postavení na tomto světě.

Až člověk toto pozná, pak nebude musit pro kousek chleba život nasazovati, bude míti dosti času jak tělesně, tak i duševně se vzdělati, pak bude člověk s člověkem v pravé lásce bratrské jeho tak krátký pobyt na tomto světě trávit.

Až pak toto se stane, pak jest Sokol — člověk — u svého cíle, k čemuž volám z hloubi duše Na zdar!

Jos. Stibr.

FEUILLETON.

Často vyskytují se v životě lidském chvíle, kdy by se člověk rád uchýlil třeba až k severní točce. Chvilky ty zaviňují namnoze rozpaky. No, staň se vůle osudu, myslím si, přijde-li člověk do rozpaků vlastní vinou, nechť za to odpývá. Ale přijít do rozpaků a nevědět jak, — to osude až jindy na shledanou!

Můj osud také jakoby chtěl zkoušet moji duševní konstrukci, postavil mne na okamžik do nezaviněných rozpaků. Bylo to na „Dozvukách“. Z čista jasna, jako když hrom udeří, obklopen jsem byl několika švarnými Sokolkami v maskách, ale žel, bez zakrytých obličejů, z nichž sypal se na mne dešť otázek, obviňování a ostrých pohledů. Byl jsem jako Pepíček z pohádky, když přišel k perníkové chaloupce. Jako tenkrát Karolinka Pepíčkovi vyčítala, že zabloudil, tak také dostalo se mně z úst

Karolinčiných ostrých výčitek, jak prý je to s tou „angličinou“.

„Inu“ počal jsem dávatí výmluvnosti průchod, „ono to bylo pravda“.

„Jak, pravda?“ opětovalo několik hlasů, „co pak si o nás pomyslí? A abys věděl, když nikdo ne, tož já sama Tě dám do Sokola, že stále říkáš „yes“ a všecko je Ti „all right“ a třeba bys mluvil víc, kdybys uměl“.

Teď už to šlo do tuhého. Mluvil jsem, mluvil, však nic naplat, budu prý v Sokole. Na okamžik jsem však okrál. Jako balsám na ránu mile se mne dotklo, když jedna sestra líbezně, ach tak dojemně a krásně odvětila: „Vždyť jest to pravda, co bylo v Sokole!“ Vzdor tomu jsem byl odsouzen, ale odsouzen co mučedník, jenž trestem lidu prospěl, neboť nemožu zapřít, že článek onen měl veliký účinek. Od té doby, dejž osude, aby to bylo vždy, neslyšel jsem ani jediné věty anglické z růmenných úst švarných bojovnic pod našim praporem.

Uvažujeme.

Vím, ba jsem přesvědčen, že najdou se ještě podnes v naší české společnosti, ba mezi námi samými lidé, kteří pojem „Sokol a jeho snahy“ náležitě nepochopili.

Nemíním se sice šířeji rozepisovati o otázce sokolské, tolikrát již vysvětlované, chci pouze naznačiti snahy a účel Sokolstva amerického a to jen z náhledů vlastních.

Skutečnost dokazuje, že většina lidí nás neznajících pohlíží na nás jako na spolek čistě tělocvičný a tvrdí, že jen ten je dobrým Sokolem, který jest též výtečným civičtelem.

V tom právě pozoruji naprostou lidu toho neznalost našeho si počínání.

Ano, jest našim, bych tak řekl, základním kamenem na kterém teprve vznešená myšlenka naše zbudována, pěstění sil tělesných, připravování svalů k ocelové tuhosti, šlechtění těla na výši vši mužné zralosti, na výši tu, která již klasickým národům byla největším bohatstvím a na kterou se v době všeho pokroku tak zapomíná.

Však nesmíme mysliti, že jsme zářadost učinili všem povinností cvičením sil fysických. Tyto jsou, jak jsem již pravil, základem našeho budování — my musíme základy tyto podporovati mravní a v ní zachoválostí my máme utužovati, ba zvyšovati mravní sílu každého jedince, neb dobře víme, že znenáhla ztrácel se v o b o d u každý národ, ztratil-li svou fysickou a mravní sílu.

Špatnosti světem hýbou, lidstvo z části stále klesá, a výbuchy jednotlivců, kteří se morálního zlepšení dovolávají, pozbyvají významu a zůstávají často nepovšimnuty. Kdo tím vinen, že i u nás se tak děje? Z části my sami. Tužme se! Zachovejme se! To budiž našimi hesly v každém našem výkonu. Zachovejme se! Vždyť víme, jak to vše běží, co se kolem nás děje, vždyť vidíme ty tváře vnitřní schátralosti jevíci, vždyť pozorujeme tu vychrtlou drobtinu každým okamžikem zkáze vstříc běžící, vždyť patřime na všechnu tu tělesní i duševní slabost, která, směle řeknu, již hezké procento společnosti naší pohltila.

Zachovejme se! Posýlej každý nejdříve sám sebe a pak své přátele do chrámu tělocviku, abys mužné plece

To se nenechá upřít. Naše Sokolky mají jednu výtečnou vlastnost: dají si říci. Škoda, že jsem učinil již mládenecký slib, kdybych se chtěl ženit, jinou bych si nevzal než Sokolku. Z těch budou vzorné ženy. Muž-li jim domluví, poslechnou okamžitě.

Ale teď, pero moje, obrátí zřetel jinam. Závody v St. Louisu se blíží rychlým krokem. Srdce mně žalem pukalo při pomnění, že by snad žádný Newyorčan-závodník tam nejel. Ale nikdy nesmí člověk zoufat. Tam, kde nejméně pomoci očekává, objeví se mu.

Bystrá mysl bratra společného cvičitele věděla sobě rázem pomoci. Poslat finanční začátek a jednota dodá. A to se podařilo. Ale naši závodníci také nelení. Chci nejdražší dáti do sázky, že pojede ku konci celá četa, bude-li nám štěstí přát, jako nyní.

Zapomněl jsem podotknout, že ty „Dozvuky“, při nichž jsem byl postaven před ženskou porotu, byly ve

zachoval, aby stal se z tebe charakter, jakých národ náš potřebuje a jaké též skutečně měl v dobách kritických.

Že tělocvik jest prospěšný, netřeba šíře dokazovati, neb to přesvědčení proniklo již i širšími vrstvami, ačkoli nebylo dle předešlých vývodů dobře pochopeno ve spojení se sokolskou myšlenkou.

Snahou nás všech Sokolů amerických musí tedy být neomezovati se jen na jistý kruh vlastenců, nýbrž abychom i širší veřejnost přednáškami seznamovali s myšlenkou naší, abychom hleděli pojmuti v kruh náš všechn lid český, neb nám v první řadě na tom záležitosti musí, by lid náš byl fysicky a morálně dokonalým, nebo-li, by byl národ náš národem silným, mocným a slavným.

Má-li se skutečně směrem naznačeným pracovati, je nutno, aby v Sokolstvu samém pěstovalo se ve všech jeho odborech upřímné bratrství, aby zavládla bratrská shoda a aby daleko zapuzena byla nemůžná nevraživost a nesnášenlivost.

Jest skutečně třeba, by i u nás setřelo se vše, co není sokolského a co se přiči našim zásadám a našim ustanovením.

Ve mnohých br. jednotách jsou tak zv. odbory jako dramatický, pěvecký, bubenický, politický atd. atd. Právo činných členů dle stanov si osvojují všichni, kteří buď cvičí, neb zpívají, neb jiné práce u různých odborů vykonávají. Následek toho jest, že všichni členové, kteří tělocvik považují za „dření“, stávají se členy těchto odborů na úkor základní myšlenky Tyršově, zvláště tehdy, když těch odborů jest více než dost. Jelikož však týden má jen 7 dní, musí rozhodně ustoupiti tělocvik činnosti odboru, a bratři Sokolové skutečně také tělocvik zanedbávají docela.

Znám faktum toto sám ze své mladé zkušenosti. Bratři, dříve horliví cvičenci, úplně cvičení zanechali, když jistý odbor jal se připravovati operetty. Hezká věc to zajisté, může-li se ten anebo onen pěvecký odbor pochlubiti, jak daleko vospěl. Dle mého náhledu jest toho však jednou za rok víc než dost. Věc podobná vyžaduje vždy peněz — cvičitel zadarmo nechce cvičit — avšak zpěváci, samí to Sokolové, zbytečně mrhají penězi a tráví celé večery v hostinci na zkouškách, aby takto získali sobě slávy, cvičiteli peněz a jednotě — — — ?

prospěch závodníků. „Pane bože, jenom houšť!“ říkávali naši otcové. — — —

Dnes, totiž co toto píši, je poslední masopustní den. Předemnou talíř s kobližkami. Abych neumazal nový ubrus, položil jsem pod talíř „valentina“, kterého mně nějaký dobrý přítel poslal. Byly na něm namalovány dvě české budovy, jak se předhánějí. Která dřív? To bylo celé dvě hodiny mým masopustním rozjímáním. Buď jak buď, doufám pevně, že příští masopustní úterek trávití budu ve vlastní sokolské budově a že o všeobecné popeleční diagnóze bude o jednu nemoc méně. Břemeno jest přec jen břemeno, třeba bylo sladké jako cukrkandl.

Už to pomyšlení, že jsme domácím pánem, a že nás nečeká prvního platit nájemné. A což to cvičení, až nebude jedno nářadí vaditi druhému; nu zkrátka: každý doufá, že potom náš sbor dále a mocněji své perutě rozepne a že mnohem lehčeji půjde k duhu naše svaté heslo: Co Čech, to Sokol! V. K r o u ž i l k a .

Zde se pozastavuji. Aby mně v tak vážném přemýšlení též vyklouzla, toho se neodvážím, — proto jenom s pravdou ven.

Co přináší takové zábavy a přípravy k zábavám jednotám sokolským? Ano, někdy těch 30 až 50 dol. Však sáhní každý na srdce a ptej se ho, zdali tyto groše přeplatily tvoje zásady, neb srovnávají-li se s prací vykonanou? A já pravím: Jsi-li dobrý Sokol, jsi-li dobrý člověk — nepředpokládá, odpovíš vždy záporně.

Neslušelo-li by lépe mladíkům i těm starším, by své zdraví raději zachovali a v tělocvičně se tužice, zdravé jádro milého národa našeho stále rozšiřovali! Myslím, že každý rozumný Sokol mi odpoví kladně a s nelibostí hleděti bude na Sokoly, kteří mají zkoušky vedle plného sudu. Je-li třeba někde na divadelních prknech paňáců, tu je kupa Sokolů ihned pohromadě, do reje však bys je kočárem svázeti musil.

Rovněž tak i ty naše Sokolky. Cvičení zanechají, jen když jest každá solistkou.

Pak ta žehravost mezi členy. Jeden druhému závidí, jeden druhého pomlouvá, a ze všeho jsou skutečně řeči nesokolské.

A co s tím bratrstvím! Členové různých odborů se ani neznají, však je-li schůze, tu ihned spadne s každého rouška neznalosti a běda bratru tomu, který by odvážil se vystoupit proti požadavku toho neb onoho odboru. Tu se často stává, že cvičící členové jsou nazváni komedianty atd. Ba stalo se také, že cv. sbor byl přehlasován svými tak zv. „nepřáteli“, ač požadavek jeho byl zcela spravedlivý. Při tom bylo pozoruhodným, že br. starosta zachoval úplnou neutralitu.

Bratři, kdybychom neměli skutečně jiných dobrých ba předobrych vlastností, které svědčí o našich snahách a pokroku, skutečně bych tvrdil, že jsme valný pokrok neučinili.

Zajisté jsme si všichni vědomi pokroku vnitřního, však musíme též hleděti, bychom se více zamlouvali na venek, aby každé naše vystupování bylo důstojné, aby pravdě všude byl dán průchod, aby se nemluvalo mnoho zbytečných řečí, vůbec by se vystupovalo sokolsky.

Končím opravdovým přáním, aby bratři přijali tyto pravdy s tím vědomím, že je psal Sokol mladý, však pro dobro Sokolstva žijící.

V paměť si vryjte ještě slova br. Křena: „Naším heslem budiž: Silní Češi, mocní Češi, to buď naší snahou, slavní Češi, to buď naší pílí!“ Na zdar!

J. A. H e i d a .

O tělocviku dospělých s hlediště lékařského.

(L'exercice chez les adultes.)

Napsal Dr. Fernand Lagrange, laurent akademie věd a medicíny, lékař porodní ve Vichy.

(Přeložil Dr. Hovorka.)

Kapitola druhá.

Cvičení otlýlých.

(Pokračování z prosincového čísla r. 1895.)

Známo jest, že výcvik se zakládá na řadě proměn, jimž podléhají ústrojí a úkony těla lidského vlivem cvičení pravidelně konaného a opěťovaného. Mezi těmito proměnami jest nejčelnější rozmnožení schopnosti dýchací. Zvláštní pozorování učiněna byla M. Mureyem na

mladých borcích joinvillských. Znamení ten professo na Collège de France zjistil, že po několika měsících tělesného cvičení mohutnost dýchací rozmnožila se u všech borců v takové míře, že i při odpočinku vdechovali do hrudníku v určitém čase skoro dvojnásobné množství vzduchu, než ho vnikalo do plic, dokud nezměnili cvičením svého výkonu dýchacího.

Jest pochopitelné, jak velké změny ve výživě může přivoditi podobný přírůstek kyslíku. Životní spalování stanou se u otlýlého účinnějšími ihned, jakmile jeho schopnost dýchací vzroste; tkaniva tuková počnou se spalovati a mizeti jako palivo v peci, když se sesílí „tah“, to jest když proudí se k látkám hořícím větší množství vzduchu.

Nejsou to prostě theoretické vývody. Četná pozorování potvrzují jistotu té skutečnosti, že větší činnost dýchací má u člověka otlýlého za výsledek zmenšení váhy. A výsledku toho může se docíliti i mimo cvičení. Jeden z přátel a nejznamenitějších soudruhů našich ve Vichy, doktor Peyraud sdělil s námi toto pozorování na sobě samém učiněné. Měl sice již jakousi náchylnost k tělnatosti, avšak pojednou otylost u něho nabývala značných rozměrů a to právě v době, kdy se u něho vyvíjel vzrůst (hypertrofie) mandlí v takovém stupni, že dýchání bylo nedostatečné. Sloupec vzduchový, jenž pronikal do dýchacích chodeb, tak se sůžil, že stav stal se vskutku hrozným. Objevily se již znepokojující příznaky, jako siný nádech obličej a nepřemožitelná náklonnost ku spaní. Bylo nutno podrobiti se naléhavému příkazu a zbytněné (hypertrofované) mandle byly vyňaty; ihned zmizely obtíže při dýchání. Ale v poměru, v jakém dýchání nabývalo úplné volnosti a přivodilo do krve pravidelnou dávku kyslíku, zmenšovala se otylost s podivuhodnou rychlostí. Méně než ve třech týdnech náš soudruh pozbyl 40 liber své váhy, aniž tento výsledek mohl býti přičten jiným příčinám, než navrácení plné činnosti dýchací.

(Pokračování.)

Vzchopme se!

Jen vzchopme se zas, bratři, k novým činům
a v temnu neúpějme v tento čas,
vzlet poesie a všech ideálů
vždy v duši vkládej símě svoje zas!

Co Čech to Sokol! heslo naše dávné,
co Sokol pravý, povždy ryzí muž,
hleď každý stihnout vznešeného cíle,
své tělo, při tom svého ducha tuž!

Kde síla v těle vždycky jará, svěží,
kde duch se cílý volně rozpíná,
tam vítězství je jisté v každé době,
tam marně sok své pěstě zatíná.

Nuž ku předu, ku vytčenému cíli
a s heslem v čele: „Stálý ruch!“
Tak v brzké době dostihneme chrámu,
kde svoboda je sídlem — náš to bůh!

V. K r o u ž i l k a .

Cvičení na nářadí.

Podává Jan Mendík, spol. cvičitel N. J. S.
(Pokračování.)

X. TOČE.

Toče jsou jednosměrné kruhové přechody z podporu neb sedu visem prostým nebo smíšeným do podporu neb sedu. Podle toho, jakým visem procházíme, rozdělujeme toče na dva druhy vedlejší, z nichž obsahuje:

1. Toče visem prostým.
2. Toče visem smíšeným.

Toče visem prostým konáme z pravidla shodným visem do téhož podporu. Tyto mají názvy: toč z podporu. Cvičí se však také neshodným visem, shodný podpor se k nim nedá provést. Dá se sice naznačiti, ale ne vydržeti. Takové mají názvy: toč visem.

Toče visem prostým mají 6 prvků:

1. Toč napřed (na zad)
2. Toč na pravo (na levo)
3. Kotouč napřed (na zad)
4. Kotouč na pravo (l)
5. Veletoč napřed (na zad)
6. Velkotouč např. (na zad)

Hlavní způsoby: ze vzporu, ze vzporu jízmo, z kliku, z podporu o předloktí, visem v loktech, visem o paži, visem různým.

Další způsoby: vysazeně, prohnutě

Další způsoby: rychle, zvolna.

Toče visem smíšeným konají se nejvíce ze sedu (toče závěsem), nebo z podporu smíšeného (toče oporem). Do těchto způsobů přejdeme namnoze rychle ze vzporu za účelem, abychom docílili větší švih, nebo též z nutnosti, protože se třeba dotýčený způsob dá pouze naznačiti, ale ne vydržeti.

Toče visem smíšeným mají 4 prvky:

1. Toč napřed (na zad)
2. Toč na pravo (na levo)
3. Kotouč napřed (na zad)
4. Kotouč na pravo (na levo)

Hlavní způsoby: závěsem (v podkolení, v nártěch, o patou, různým) oporem, převěsem.

Popis prvků.

Toče mají pohyb 360 stupňů velký (jeden kruh).

Toče napřed mají pohyb s nejvyššího místa směrem ku předu. Kdyby měla vzniknouti pochybnost o směru toče, tedy se pozoruje od zadu nářadí, s kterých strany se obyčejně cvičí. Když se tímto směrem (od zadu nářadí) ku cvičení nastoupí a žádný obrat mezitím nevykoná, tedy při toči napřed se s nejvyššího místa vzdaluje od zadu. Toče na zad pak mají směr opačný. Obojí, napřed i na zad provádí se bočním pohybem ve způsobu pobok.

Toče na pravo (l) mají pohyb od shora směrem na pravo (l); provádí se pohybem čelným ve způsobu pokos.

(Druhá polovina točí jest stejný pohyb jako u výmyků anebo vzepření. Poněvadž toče konáme na pravo a na levo, tedy stranou, jsou také výmyky a vzepření stranou. Dosud jsou však málo známé a také málo v užívání).

Veletoč začíná zásvihem ze vzporu v předu do stoje o rukou a vykoná se při pažích stále napjatých visem opět do stoje, z něhož spuštěním do vzporu nebo odskokem dolů se ukončí. Když se však met nějaký nebo jiné připojí, vzniká již sestava.

Veletoč na zad podobá se velice sestavám: odkmih-velvýmyk a odkmih-velpřemyk. Obě tyto sestavy se zamění do veletoe, když odkmih začneme odsvihnutím nohou až do stoje o rukou.

Kotouče vesměs vznikají tehdy, když toč, provádíme opakovaně třikrát kolem.

Hlavní tvary:

Toče visem prostým.

- 1 Toč napřed (na zad) ze vzporu v předu nadchm. vysazeně, prohnutě
- 2
- 3 dvojchm. vysazeně
- 4 Toč napřed (na zad) ze vzporu v předu dvojchm. prohnutě
- 5 Toč napřed ze vzporu v zadu podchm. vysazeně, prohnutě
- 6
- 7 Toč na zad ze vzporu v zadu nadchm. vysazeně, prohnutě
- 8
- 9 z kliku v předu nadchm. vysazeně
- 10 Toč napřed z kliku v zadu podchm.
- 11 Toč napřed ze vzporu jízmo podchm.
- 12 Toč na zad ze vzporu jízmo nadchm.
- 13 Toč např. (na zad) z podp. o předloktí v předu, ruce se přidrží na stehnech

- 14 Toč na zad visem v loktech v předu vysazeně, prohnutě
- 15
- 16 Toč napřed (na zad) visem v loktech v zadu vysazeně, prohnutě
- 17
- 18 Toč na zad visem o paži v předu upažmo vysazeně, prohnutě
- 19
- 20 Toč napřed visem o paži v zadu upažmo vysazeně, prohnutě
- 21
- 22 Toč na zad visem v předu o pr (l) lokti — v I (pr) ve shybu
- 23 Toč napřed visem v zadu o pr (l) lokti — v I (pr) o paži
- 24 Toč na pr (l) ze vzporu jízmo v předu vysazeně, uvnitř prohnutě
- 25
- 26 visem v předu v pr (l) ve shybu — v I (pr) o paži
- 27 Kotouče jako toče
- 28 Veletoč napřed
- 29 na zad
- 30 Toč v podkolení
- 31 Velkotouč napřed
- 32 na zad
- 33 Kotouč v podkolení

Toče visem smíšeným.

- 1 Toč napřed (na zad) závěsem v předu v pr (l) uvnitř, vně
- 2
- 3 vně na levo (pr)
- 4 snožmo uvnitř
- 5 odchylmo na pravo (l)
- 6 roznožmo
- 7 závěsem v nártě v předu v pravo (l) uvnitř, vně
- 8
- 9 v nártěch v předu snožmo uvnitř, odchyl. na pr (l)
- 10
- 11 roznožmo
- 12 o patě v předu v pr (l) uvnitř
- 13 o patou v předu snožmo uvnitř, odchylmo na pr (l)
- 14
- 15 roznožmo
- 16 oporem v předu v pr (l) uvnitř
- 17 snožmo uvnitř
- 18 odchylmo na pr (l)
- 19 roznožmo
- 20 převěsem v předu v pr (l) uvnitř
- 21 v pr (l) vně
- 22 roznožmo uvnitř
- 23 roznožmo vně
- 24 Toč napřed (na zad) závěsem v předu v pr (l) uvnitř v podkolení v I (pr) vně v nártě, vně v podkol. v I (pr) vně v nártě, uvnitř v podkol. v I (pr) vně o patě, vně v podkolení v I (pr) vně o patě, uvnitř v podkol. v I (pr) vně oporem, vně v podkolení v I (pr) vně oporem, uvnitř v podkolení v I (pr) vně převěsem, vně v podkol. v I (pr) uvnitř převěsem
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32 Toč na pravo (l) závěsem v předu v pr (l) uvnitř
- 33 v pr (l) uvnitř na levo (pr)
- 34 v pr (l) vně
- 35 v pr (l) vně na levo
- 36 Kotouče jako toče.

(Pokračování.)

Staré i časové.

Píší v největším spěchu, neboť celá zoologická kapela se strojí do maškarního plesu, a toť se rozumí, že já, jako arcibázen nesmím scházet. Co nejrychleji vezmu svoji amunici, sestávající z rozličných barviček a štětek a chvátám na určené místo výpravy. Přijdu

zřetelná v čas a abych byl co nejdříve sprostěn svého strachu, počnu malovat našeho kapelníka: nos mu udělám červený, tváře modré, na čele modrý kruh na znamení, že máme o kolečko více, a už jest hotov. Každou chvíli zaslechnu pootvřenými dveřmi: „Hoši pojďte již, již je hall plný“. Celý spletený nad tou velkou návštěvou (ani bych byl nevěděl, že mám jednu nohavici shrnutou, nebýt na to upozorněn), představuji si ten náš slavný vstup.

Již jdeme. Po ulicích je kluzko, jak kdyby to kolomazí namažal, a než dáme jeden druhému bratrskou výstrahu, aby nepadl, tu náš pan medvěd-bubeník už se válí s bubnem o překot v dýči. Než se všichni vzpamatujeme ze smíchu, již jsme za dveřmi. Kapelník dává znamení, — již jsme spustili, ale hlas se mi nějak zajíká; kroucím svým kohoutím krkem po našem Sokolstvu, však toto nikde k spatření. Již jsem velice pochyboval o svém zraku a přičítal jsem to posléze svojí masce, když však jsme se na žádost slavné poroty „demaskovali“, tu teprv jsem věděl skutečně, že se neklamu.

Jest to skutečně pozoruhodno, s jakou láskou někteří členové pro sbor pracují. Nepotřebujeme ani hledací světlo na ně vrhnouti, bychom takové členy poznali. Nejdivnější jest však při tom, proč takoví lidé vůbec platí a patří ku sboru, pro něž nemají ani lásky, ani potřeby. Ze jsou mezi námi členové, kteří by rádi naše zábavy navštívili, kdyby jim toho finanční poměry dovozovaly, to nedá se upřít. Velmi málo myšlenky sokolské chová však v sobě ten, který se Sokolem nazývá, aneb aspoň jeho přítelem se staví a cizí zábavy navštěvuje na úkor svého sboru.

Diviti se tomu též příliš nesmíme, jelikož musíme uvážiti, že nejsme všichni stejnými Sokoly a snad nikdy nebudem. Tak jako při všech stádech jsou rozličné ovce, taktéž i při Sokolstvu. Některý je Sokolem z lásky k národu, když se mu to totiž peněžně dobře vyplácí, o takovém často říkáme, že jest obětavý člověk a veliký národovec a takový má mezi námi největší váhu. Druhý jest Sokolem, by si udělal velké množství přátel, zvláště když tak má nějaký hostinec nebo jiný obehod náhodou. Víme všichni, že hostinští dělají nejlepší přeborníky, vždyť ten sokolský oblek tak mnoho nestojí i s tím soudkem piva, který se dá hochům vypít, to se rozumí že ne proto, aby si je tím koupil, toť všechno z lásky, jakmile však mu tam přestanou chodit, nejteplejší peklo jest pro Sokolstvo tuze chladné.

K jinému druhu patří zase ten, který se dal k Sokolstvu s nadějí, že brzy bude moci chodit po hlavě a když pak shledá, že to vezme více času a tuhé práce a náhodou mu někdo ve schůzi na hlavu šlápnul, třeba zaslouženě, tu Sokolstvo opustí a založí sobě leccjaký zábavní klub, to vše též jen z lásky.

Ještě jiný druh Sokolů jest ten, jimž se zalíbil kroj sokolský a naše zábavy; ten se přidal k Sokolům, by měl volný vstup do zábav a aby se v kroji mohl blýskati po ulici. Na cvičení jest již trochu starý a tuze upracovaný, avšak leckde na plot se věšet, s děvčaty po ulici v noční době se toulat, jest až moc čilý, — to všechno z lásky.

Ještě jiný druh máme v těch, již se dali ku sboru, poněvadž jejich známí tam patří, aniž mají nejmenšího tušení o zásadě sboru. Oni si někdy, aneb docela nikdy příspěvek nezaplátí v čas, o schůzích ani nevědí, a když už docela zapomenou, že ku sboru patří, jsou vyloučení, rozumí se, že ze samé lásky.

Mohl bych jich jmenovati více, však všichni je známe. To vše pro národ a nic pro sebe. Ty omylná národní rouška! Kdybychom té tak odskřeli, to bychom pod sebou asi našli pěkné nadělení!

Musím se tak někdy smát, zlobit se mne ani nenapadne, neboť by mně to nepomohlo. Dnešní dobou je zván ten člověk nejchytřejším, který dovede podvést nic netušící lid. Stranictví jest na všech stranách, a ten, jenž peněz nemá, ať drží hubu a sedí doma.

Sokolstvo, jež by mělo pracovati na tom, by tvořící se mezera mezi dělníky a pracujícími se zužovala, v mnohém případě tvoří ji širší, a to proto, že jsme mnozí nepoznali té lásky k bližnímu, která nás činí Sokoly. Snažíme se cvičiti naše těla, avšak duch náš ve mnohých případech běhá po horách. Dokud nevyvineme ducha sokolského mezi námi, dokud lhostejně pohlížeti budem ku stránce této, dotud bude pravá myšlenka sokolská v okovech.

Postavme třeba nádherné síně a seznáme, že ty nám přátele nepřivedou. Dokud nebudeme pěstovat z kořene zásady naše, budou všechny snahy naše marny. Naše mládež, dokud rodiče mohou jí vládnout, což jest v mnohých případech bohužel jen do 10. roku, chodí, či lépe řečeno musí chodit do cvičení. Však jakmile ji narostou ruce, tu veškerou poslušnost rodičům vypoví, tu opouští

naše cvičírny, zakládá rozličné kluby, hledá jinou společnost, kde by se bavila dle svých vrostlých náhledů. Takový chovanec nikdy k Sokolstvu s láskou pohlížeti nemůže a nepohlíží. Misto, bychom v takovém lásku sokolskou vzbudili hned v mládí, my se jenom tak náhodou jeho duševní stránky dotknem, což vše je nepostažitelné. Někdy se stane, že takový vychovanec je nápomocen, by jeho klub daroval několik zbytečných dollarů tomu neb onomu sokolskému sboru co almužnu. Skutkem dnes jest, že všeliké kluby, které postrádají veškerých zásad humánních aneb vzdělávacích, vydělají na zábavách mnohem více, než ten nejsilnější sbor sokolský. Sokolové, to jest skutkem, který se upřít nedá, nám stojí toto vše před zrakem naším jak hustá mlha víc a více nás obléhající. Neprobudíme se? Necháme se v ní ztratiti? Na zdar!

Vác. B. Dibelka.

13. zpráva cvičitelská

za dobu od 15. ledna do 25. února 1896.

Detroit, největší město ve státu Michigan jest na jihovýchodní jeho hranici proti Kanadě a na západním břehu stejnojmenné řeky. Řeka tato spolu s jezerem St. Clair a řekou St. Clair spojuje jezero Erie a Huron. Město jest na počet obyvatelstva přibližně jako Milwaukee. Je proslulé svojí čistotou i lidumilnou správou o čem největší zásluha se přičítá mayoru Pingreemu. Sokolské jednoty jsou v Detroit dvě: T. J. S. Budivoj a T. J. S. Podlipný. Cvičení jsem odbýval každodenně, v první jednotě v pondělí, ve středu a v pátek, v druhé v úterý, ve čtvrtek a v sobotu. U T. J. S. Podlipný jsou dle návštěvy uvedeni též žáci.

Výkaz o návštěvě:

Sokol Budivoj: zapsaných 6, úhrnná návštěva v 16 cvičeních 83, průměrně na jedno cvičení 5 cvičenců. Jednotliví členové účastnili se počtu cvičení:

16krát Šebestl Jan	13krát Kos Ant.
15krát Jelínek Ant.	13krát Janeček Josef
13krát Pokorný Václav	12krát Kostka Oldř.

Sokol Podlipný: zapsaných 16, úhrnná návštěva v 16 cvičeních 188, průměrně na jedno cvičení 12 cvičenců. Jednotliví cvičenci účastnili se počtu cvičení:

16krát Frýš Jan	13krát Král Frant. (žák)
16krát Šolc Alois	12krát Bečvář Karel
16krát Kolař Josef	12krát Pešek Jan (žák)
15krát Hanzlík Tomáš	11krát Miltner Frant.
14krát Pešek Ant. (žák)	10krát Kropík Josef
14krát Král Tomeš (žák)	10krát Paine Josef (žák)

Sokol Budivoj má 35 členů. Má vlastní tělocvičnu v severní části města na Erskine a St. Antoine St. s následovním nářadím: švihadlo, nářadí ku skokům prostým a o tyči, koně, bradla, hrazdu, kruhy, lano na šplhání, činky, břemena, tyče, kuzele. V jednotě této cvičí též 14 malých žáků.

Sokol Podlipný má 56 členů. Má vlastní tělocvičnu v západní části města na Ash a Tillman Street s tímto nářadím: švihadlo, nářadí ku skokům prostým a o tyči, koně, bradla, hrazdu, kruhy, dvě tyče a lano ku šplhání, činky, břemena, tyče, kuzele. Žáci odrostlejší cvičí zároveň s členy, menší žáci zvlášť v počtu 14. Také 12 malých děvčat cvičí se v T. J. S. Podlipný. — Na zdar!

Jan Mendík,
722 W. 12th St. Boulv.

Zpráva tajemníka Plz. Sokola za rok 1895. *)

Otčenému sboru Plzeňského Sokola.

Bratři!

Dovoluji si Vám podati stručnou zprávu o činnosti sboru za právě uplynulý rok:

Příjem a vydání:

Příjem za celý rok	\$4793.38
Vydání	4613.68

Zbývá v pokladně 179.70

*) P. r. Z nedostatku místa uveřejňujeme zprávu tajemníka Plz. Sokola zkrácenou.

J m ě n i b y l o :

V čtvrtletí I.	\$16,563.11
V čtvrtletí IV.	23,624.11
Přibýlo za tento rok	7,061.00
Členů bylo ve čtvrtletí I.	255
" " " II.	306

Členstvo tedy rozmnoženo o 51 údů.

Nových údů bylo	63
S přestupním listem přijato	13
S odstupním listem přijati	2
Přestupní list obdržel	1
Odstupní list obdrželo	8
Zemřeli	3
Vyloučeno	15

Ze zpráv cvičitelů vysvitá, že navštěvovalo tělocvičnou školu Plzeňského Sokola měsíčně průměrně žáků, žákyn a čekanců 182 a úhrnný příjem od nich obnášel \$333.70, což jest o \$64.20 více než v roce 1894.

Celkový příjem z plovárny Plzeňského Sokola, otevřené od 4. července do 29. září obnášel..... \$1,698.49
Celkové vydání..... 539.59

Čistý výtěžek	1,158.90
Pořadající výbor vydělal na zábavách v roce 1895	\$1,527.30

Některé důležitéjší události týkající se sboru byly v roce 1895 následující:

14. ledna usneseno, aby započalo se dokončením budovy.
25. března přijaty byly do sboru pěvecký sbor „Lumír“ a Plz. Sokolky jakožto damský odbor Plzeňského Sokola.
17. dubna započato se stavbou budovy.
4. července otevřena plovárna.
9. července zemřel bratr Dr. F. J. Jirka.
31. srpna zemřel bratr Josef Hovorka.
8. září otevřena slavnostně naše budova.
12. listopadu zemřel bratr Josef Král.
- Od 15. do 20. prosince uspořádána výstava s nanejvýš uspokojivým výsledkem.

Ku konci zprávy své dovoluji si upozorniti sbor na některé záležitosti, o kterých by měl sbor porokovati, zdali by provádění jich bylo na prospěch či ne:

1. Velmi prospěšno by bylo pro členy sboru, kdybychom požádali všechny pp. vydavatele českých listů v Americe, by nám své časopisy buď zdarma, anebo za cenu sníženou posílali do místnosti klubovní, kde by je členové sboru mohli příležitostně čísti.
2. Odporuji odeírání některých poněkud a zábavných časopisů z Čech.
3. Aby sbor důvěrníků v čase co možná nejkratším postaral se o skříň pro naši knihovnu do klubovní místnosti, aby nebyla tato vystavena zkáze v ledažaké místnosti, jak až do dnešního dne jest.
4. Aby pořadány byly poučné a zároveň zábavné přednášky aspoň jednou měsíčně, tak aby členové sboru se zásadami sokolskými se seznamovali a zároveň sami sebe poznávali a své názory si vyměňovali, tak aby se předešlo všemu možnému nedorozumění, které až dosud často bylo ve schůzích pozorováti a které vede jen ku zbytečným a marným hádkám, kterým musila ustoupiti debata o věcech prospěšných. K těmto přednáškám nechť mají přístup také čekanci a dospělejší žáci i žákyně naší tělocvičné školy, neboť jsem jist, že za nynějších poměrů neví buď žádný, neb hrozně málo žáků a žákyn, jak by se chovat měli, aby až vyspějí, fádnyými Sokoly se stali.

Nezachováme-li si naši tělocvičnou školu zásadám našim, pak pravím otevřeně, že naše nynější i budoucí práce jest marnou.

5. Odporuji, aby byl v život uveden pěvecký odbor Plz. S., který nebude spojen s velikými výlohami a po čase může nésti sboru hojně ovoce a učini i naše zábavy příjemnějšími. Na zdar!

Ant. V. Kalík,
tajemník.

Sokol Americký.

— O spojení se Plz.Sok. se Sok. Slov. Lípou, po případě s T. J. Tyrš v Chicagu zaslali své mínění red. t. l. celkem 13 Sokolů a sice: 6 členů Plz. Sok., z nichž 3 jsou r o z h o d n ě proti spojení

se S. Sl. L. a pro spojení s Tyršem; 3 (počítaje též navrhovatele J.J.) jsou pro spojení Plz. S. se S. Sl. L. i Tyršem. 6 členů S. Sl. L. jest pro spojení se Plz. S. se S. Slov. Lípou, po případě s Tyršem. Jeden člen T. J. S. Tyrše jest též pro spojení. To jest smutný výsledek návrhu br. J. J., avšak my znajíce pohodlnost a netečnost našich Sokolů i ve věcech nejdůležitějších, nebyli jsme tímto novým důkazem zmalátnělosti a zmrtnělosti překvapeni. Ze spojení nekouká žádný „byznys“, ba ubýlo by ho. — To vysvětluje vše v tomto případě.

— Nevíme čemu připočísti onu neodpuštělnou liknavost mnohých sborů, které nemohou za dlouhý a dlouhý čas odpověděti výk. výb. N. J. S. v důležitých otázkách, o kterých mají hlasovati. Nezavíňují tento zlořád někteří tajemníci svou zapomnětlivostí? Jinak ani nelze si věc vysvětliti.

— Nebude-li dovoleno, aby o příštích závodech N. J. S. družstva starších boreů tvořili oni Sokolové, kteří přestoupili 30. rok věku, pak se závodů starších bude moci účastniti jen velmi nepatrný počet boreů, neboť jak víme jest v našich tělocvičných velmi málo těch, kteří překročili pětatřicetku. Župa Chicagská ztratila se úplně s povrchu zemského.

— Doufáme, že T. J. S. v St. Louisu nebude trvati na tom, by sbor Sokol Tyrš v St. Louisu nebyl přijat do N. J. S. Jest to ve prospěch nás všech, aby do N. J. S. náležely všechny sokolské sbory v Americe. Často při nejlepší vůli nelze zabrániti tomu, aby neutočil se v některém městě vedle stávajícího již Sokola sbor nový. Tu obyčejně sbory takové jsou v nepřátelství, zvláště byl-li druhý sbor bez potřeby založen. Však z toho nenásleduje, že mají sbory takové na věčné časy spolu v nepřátelství žiti. T. J. Sokol v St. Louisu jest sbor starý — v St. Louisu byl založen první sokolský sbor v této zemi — zároveň jest to sbor velice zasloužilý, jenž vždy stál věrně k N. J. S., a proto bezpečně se nadějeme, že nebude proti tomu, aby N. J. S. přibyl sbor nový. Budou-li oba sbory st. louisské náležeti k N. J. S., pak nebudou již proti sobě státi nepřátelsky, i bude to oběma milé, pakli se spolu usmíří, k čemuž se jim právě naskytne příležitost. Dobrý člověk na nikoho se nehněvá a pakli přece, pak jistě ne na dlouho, i má pak z usmíření radost vždy srdečnou a upřímnou. Těšili bychom se tomu jistě všichni, kdyby o příštích závodech N. J. S. v St. Louisu všichni tamní Sokolové patřili pod prapor N. J. S.

— Spol. cvič. Sokol Mendík dli již od 26. m. m. v Chicagu, vyučuje tamní sok. sbory ve třech skupinách. Sokol Mendík jest výborným cvičitelem i učitelem, on dovede nejen jasně a poutavě přednáseti, ale také se o to co nejpečlivěji stará, by ti, kteří se jeho přednášek účastní, všemu náležitě porozuměli.

— T. J. Sokol Tábor v Chicagu není právě silným sborem na počet členů, za to však může se vykázati horlivou činností. O tom, že umí také hospodařiti, svědčí, že zakoupila as za půldruhého tisíce dol. pozemek, na kterém hodlá postaviti vlastní tělocvičnu.

— Ve mnohých sborech nařikají, že nedostává se jim cvičitele. Ale když naskytne se jim k tomu vhodná příležitost, aby některý neb někteří nabyli tělocvičného vzdělání, tu se o to nestarají. Jinak nemůžeme si vysvětliti, proč ze 6 sokolských sborů v Chicagu navštěvuje přednášky Sokola Mendíka v Plz. Sokolu pouze 18 členů.

— V Chicagu dočkali jsme se něčeho neobyčejného. V parku Douglasově, jenž leží v sousedství našich chicagských českých osad bude letos postavena veřejná plovárna a tělocvična. Dosud byly v Chicagu vyhazovány ohromné peníze jen na zbytečné Bulevardy, aby měli boháčci kde proháněti své kobyly. Teď vzpomenu také konečně na chudší lid nějakým capartem. Projektovaná plovárna i tělocvična, na jejich stavbě se již počalo, poslouží mnohým a mnohým tisícům Chicagčanů a zvláště našim krajanům. Potěšení znamenáváme, že lidumilný ten podnik přičiněním parkovního komisaře Sok. R. Vopičky proveden bude Čechy, Sokoly. Plány pracoval architekt Sok. Fr. Randák a stavbu provedou Sokolové M. Kralovec, Jos. Strnad, Fr. Mašek. Náklad na lidu užitečný a potřebný ten podnik jest něco přes \$50,000.

— Spol. cvič. Sokolu Mendíkovi dostalo se v Chicagu vřelého přivítání hlavně v T. J. S. Tábor a T. J. S. Čechii.

— Sedmé závody N. J. S. v St. Louisu budou dne 15. a 16. srpna t. r.

— Prvý Slovenský Sokol v Chicagu, Ill., vydal provolání, dovolává se pomoci ku postavení vlastní tělocvičny. Naše sbory by

měly všechny podle možnosti nejbližším nám bratřím slovenským pomoci.

— V Cleveand u dospělo se konečně po delším jednání k dohodnutí mezi Sokolem Cleveland a ředitelstvem Česko-Americké Síně a sice přistoupilo ředitelstvo na požadavky Sokola Cleveland a jest hotovo propůjčit část svého pozemku pro stavbu tělocvičny na dobu 10 let a sice bezplatně s tou podmínkou, že kdyby mezi tou dobou ředitelstvo ku stavbě síně se odhodlalo, přenechá používání své síně pro tělocvik a tělocvična stala by se pak zbytečná a tím by smlouva byla zrušena. Navzájem přenechává Sokol Cleveland používání své budoucí tělocvičny ředitelstvu Č. A. S. pro všechny jeho schůze a sice zdarma, a v pádu, že by nedělní škola east-clevelandská jiného útulku neměla, přenechá jí Sokol Cleveland tělocvičnu svou k používání též zdarma.

— Prvé veřej. cvič. sok. bez náhrady uspořádá T. J. S. v St. Louis. Bude to prvé cvičení toho druhu, však doufáme, že nikoli poslední, neboť pomalu se již počíná leckde nahlížeti, že cvičení na náhrady není všecko, i že v něm neleží to pravé jádro, které se v něm tak dlouho spatřovalo.

Ze župy Východní.

Účetní zpráva jednatele župy Východní od 1. ledna do 31. března 1895.

Župní poplatky 10c za člena zaplatily následující jednoty:

Příjem:

Tělocvična Jednota Sokol Newark, 21 členů.....	\$ 2.10
Fuegner, Long Island, 33 členů....	3.30
Svornost, Morrisania, 28 členů....	2.80
New York, za 1. půlletí, 500 členů	25.00
Blesk, Baltimore, za 1. půl., 100 čl.	5.00
Westfield, za 1. půlletí, 25 členů..	1.25
Fuegner, L. I., 2. půlletí '94, 34 čl.	1.70
Newark, 2. půlletí 1894, 22 členů..	1.10

Úhrnem\$42.25

Za dalšího půlroku 1895 dluhují následující jednoty: T. J. S. v New Yorku, Blesk, Baltimore, Westfield.

Vydání.

Razítka župy Východní.....	\$ 4.00
Br. Ant. Jahodovi na cestu do Westfield, co cvičiteli.....	14.00
Doplatek br. Ant. Jahodovi na cestu do Westfield.....	11.75
Účet tiskárny, br. Frant. Liera za papír a obálky.....	3.10
F. Zborníkovi na cestu do Hoboken, k nově založené jednotě dne 31. března 1895.....	.50
Ferd. Martynymu na dvě cesty do L. I., k jednotě Fuegner, co dozorce.....	.50
Břim. Jahodovi a Zborníkovi na cestu do Westfield, ku veřejnému cvičení jednoty tamnější v dubnu 1895.....	11.40
Jednateli Ferd. Martynymu za poštovní listky a známky....	1.31
Ferd. Martynymu na cestu do Newarku co dozorce.....	.50
Frant. Zborníkovi na cestu do Newarku co dozorce.....	.50
Frant. Zborníkovi na cestu do Brooklyna.....	.25
Bedř. Holubovi na cestu do Long Island co dozorce.....	.25
Janu Pavlíkovi na dvě cesty do Morrisania co dozorce.....	.20

Úhrnné vydání.....\$48.26

V rukou pokladníka z roku 1894 nalézá se.....\$30.23

K vydání v roku 1895 dodáno bylo z pokladny... 6.01

Zbývá v rukou pokladníka.....\$24.22

Na zdar!

Jan Beníšek,
starosta.

Ferd. Martyny,
jednatel.

Zápis o schůzi ústředního výboru župy vých. ze dne 23. února 1896.

Schůzi zahájil starosta župy bratr J. Beníšek. První podnáč. župní bratr Ant. Jahoda podává resignaci. Přijata a usneseno volbou jiného jej nahraditi. Navrženi bratři: František Jícha, Ferd.

Martyny a Václav Hampl. Přijato zvoliti dva z tří navržených, z nichž první má býti podnáčelníkem od provedení volby, druhý pak ponechán pro případ resignace prvního neb odvolání z činnosti. — Volba provedena listky; zvolen bratr Ferdinand Martyny za podnáčelníka a Václav Hampl za náhradníka.

Podávána celoroční finanční zpráva; po nalezení malé chyby zpráva odložena. Jednateli uloženo vyzvati opětně jednoty dluhující župní poplatky za druhé půlletí 1895. — Stížnosti, že společná cvičení nejsou navštěvována, a že se velká ochablost činnosti na všech stranách jeví, vzaty v úvahu a usneseno v cvičitelském sboru o rozhodnou akci v tom směru se přičiniti.

N. B. V poslední zprávě bylo opomenuto oznámiti, že ve volební schůzi dne 26. ledna 1896 na všeobecnou žádost členů žup. v. jakož i vzhledem ku prospěchu župy této změnena byla nominace br. Zborníka místo za podnáčelníka za náčelníka. Volba provedena listky a to na základě tohoto usnesení: Pro každý úřad buďte voleni dva čekatelé; nezvolený čekatel náčelnictví nechť zastává místo prvního podnáčelníka. Čekatel obdrževší největší počet hlasů pro úřad podnáčelníka budiž druhým podnáč. Způsob tento v hlasování přijat s úmyslem dobra a prospěchu župy.

Doufám, že bude mně prominuto, že jsem opomněl toto dříve zaslati; zvláště nesmím zapomenouti, že u bratrů do popředí se stavících Sokolství nejméně nalezneš! Na zdar!

Ant. Voříšek,
jed.

Ze župy Chicagské.

Zápis o schůzi cvič. sboru župy Chicag. dne 6. ledna 1896.

Schůzi zahájil žup. náč. Dr. Štulík. Protokol z minulé schůze byl čten a přijat. Čten dopis Sok. Mendíka, v němž tento oznamuje, že přijede do Chicaga asi 19. února a zároveň zmiňuje se stran pořádku při cvičebním kursu, který zde uspořádá. Usneseno odložit dopis do příští schůze, která dle usnesení odbyvati se bude v síni Plz. Sok. dne 12. ledna a veškerí zástupci mají býti uvědomeni poštovními listky. Br. náč. oznamuje, že se sotva dá založit sbor sok. v Algonquinu, Ill., zvláště nyní po úmrtí Sokola Košar, ana schází jim vůdčí síla. V dnešní schůzi byli přítomni: Haller za Plz. Sokol, bratři Zemanové za Klatovský S., Hešík, Dr. Štulík a Křižan za Slov. Lípu. Jan Křižan, taj.

Zápis o schůzi cvič. sboru dne 12. ledna 1896.

Schůzi zahájil náč. Dr. Štulík; protokol z min. schůze přijat. Náč. oznamuje, že jakým účelem schůze tato svolána: totiž k upravení cvičebního pořádku ku cvičebnímu kursu, který uspořádán bude br. Mendíkem počínaje příštím měsícem a trvati má 6 týdnů. Opět čten dopis Sokola Mendíka. Návrh přijat, aby cvičeno bylo o 3 skupinách. Skupina první: Slov. Lípa, Plz. Sok., Tyrš, Chicago, Klatovský S., cvičit bude v síni Plz. Sok. v pondělí a čtvrtek. Skupina druhá: T. J. S. Čechie; třetí skupina: Sokol Tábor.

V síni Čechie se bude cvičit v úterý a v pátek, u Sokola Tábor ve středu a v sobotu. Plz. Sokol má býti požádán dopisem o propůjčení síně k tomuto cvičebnímu kursu; br. Štulík a Haller zvoleni na výbor k obstarání ubytování Sok. Mendíka. Jednáno o nevhodném čase k odbývání příštích závodů dle usnesení v. v. N. J. S. Taj. uloženo dopsati v. v. usnesení cvič. sb. chicagského, totiž aby závody odbývány byly v měsíci srpnu, tak aby všem závodníkům dána byla příležitost seúčastnit. Usneseno příští schůzi odbyvati v síni Plz. Sok. dne 2. února o 10. hod. dopol. Zástupci v dnešní schůzi: za Čechii Křižan, za Plz. Sok. Haller, za Sokol Tábor Schlauf, za Klatovský Sokol Zeman a Průša, za Sokol Chicago Schejbal, za Slov. Lípu Štulík, Hešík a Křižan. J. Křižan, taj.

Zápis o schůzi cvič. sboru župy Chicagské dne 2. února 1896.

Schůzi zahájil ž. náč. Dr. Štulík. Protokol z min. schůze čten a přijat. Sokol Haller oznamuje, že Plz. Sokol povoluje bezplatně svoji síň ku příštímu cvičebnímu kursu. Výbor pro opatření bytu

D O P I S Y .

br. Mendíkovi oznamuje, že již byt opatřil a sice v hotelu p. Šistka na 12. Boul. a zároveň sděluje, že se br. Mendík zdrží v Chicagu as 8 týdnů. Ku krytí ubytovacích výloh spol. cvič. usneseno, by každý ze sedmi místních sborů požádal o poplatek 6 dol. Tajemník má sborům dopsat, a peníze mají býti zaslány taj. cvič. sboru. Klat. Sok. žádá skrze zástupce svého, by Sok. Mendík navštívil ten sbor aspoň jednou za dva týdny; br. náč. odpovídá, že věc ta dá se upravit, až Mendík sem přibude. Sok. Haller, zástupce Plz. Sok. zmiňuje se stran cvičení veteránů o závodech, stáří že by mělo být změněno na 30 let. Náč. oznamuje vystoupení jednoty v Braidwood ze svazku N. J. S. Přijato, by byly pozvány sbory: První Slovenský Sokol, Sokol Praha a Sokol Nová Vlasť ku účasti se při cvičebním kursu. Náč. sděluje, že se zde zakládá Dělnický sok. sbor v bezprostřední blízkosti jiných sok. sborů, z čehož nevyplyne žádnému prospěch. Usneseno, že cvič. sbor župní doporučuje, by sbory sok. dbaly článku zapovídajícího členům jejich příslušet k více než jedné jednotě v témž místě, dle stanov N. J. S. hlava 14. čl. 3. Zástupci v dnešní schůzi: Za Klatovský Sokol Zeman a Průša, za Sokol Chicago Schejbal, za Sokol Tábor Šlauf, za Plz. S. Haller, za Slov. Lípu Dr. Štulík, Křížan. J. Křížan, taj.

Ze župy Západní.

Z á p í s o s c h ů z i ú s t ř e d n í h o v ý b o r u ž u p y Z á p .
z e d n e 19. l e d n a 1896.

Schůzi zahájil a vedl starosta br. A. Kment. Nepřítomen br. Rud. Havelka. Zápis schůze minulé přijat jak čten. T. J. Sokol Žižka zasílá župní poplatek 60 ctů. Župní náč. br. J. Pecival podává svou zprávu z Wilber, kdež osobně se přesvědčil o neplnění sokolských povinností pro nedostatečnou sílu cvičitelskou. Dán návrh, aby bylo br. zapisovatelem dopsáno tamnější jednotě, zdali by se nedalo získati tam místo pro cvičitele, úst. výb. župy Záp. o dobrého a schopného by se postaral. Zároveň uloženo zapisovateli dopsati do Weston, Neb. stranu založení tam nového sboru sokolského. Zároveň má dopsati br. Jelínkovi do Bruno, proč vzdal se cvičení žactva při tamní jednotě, čímž schůze skončena. Příjem 60 centů. V. Šebek, zap.

Z á p í s o s c h ů z i ú s t ř e d n í h o v ý b . ž u p y Z á p .
z e d n e 16. ú n o r a 1896.

Schůzi zahájil a vedl starosta br. A. Kment. Nepřítomni: br. Jos. Pecival a Vác. Raba. Zápis schůze minulé přijat jak čten. Dopis od T. J. S. v Crète přijat; táž zasílá svůj župní poplatek \$6.75. T. J. S. Český Lev schvaluje usnesení o 5centovém župním poplatku a zasílá župní poplatek 60 ctů. Povoleno 25 ctů na poukázkuovou knížku. Br. zap. oznamuje, že nutno jest k zakoupení knihy vésti přehled členů župy Záp. Tím ukončeno. Příjem \$7.30. V. Šebek, zap.

D o ž u p y Z á p .

Všem Sokolům, kteří si objednali fotografie boreů při posledních závodech župy Záp., sloužící k vědomosti, by laskavě se vyrovnali s majitelem fotografické dílny p. T. H. Powe 13th and William street, neboť pro nedoplatky omažská jednota jen zbytečně trpí. Jedna fotografie stojí 50 ctů. Buď zašlete fotografie zpět, aneb se co nejdříve vyrovnajte. Na zdar!

V. Šebek, žup. jed.

* Č i s t í S o k o l o v é . Misto, aby bojovali proti černým kutnám, nosí jim vlečky. „Sokol“ v Hradeč Králové měl v posledních dnech opět starostenskou krizi pro biskupa Brynychy. Viktor Weinhengst, architekt, vstoupil totiž do „Cyrilské jednoty“, stojící pod protektorem biskupa Brynychy. Když bylo jednání jeho v „Hlasech z východních Čech“ pokáráno, vzdal se starostenství. Bodří Sokolové královéhradečtí, kteří přece mají býti v sídle P. Brynychy prvními bojovníky proti klerikalismu, zvolili ho však nejen za starostu Sokola, nýbrž prosadili také jeho volbu za místo starostu nově utvořené župy Orlické. D. N.

Westfield, Mass., dne 20. ledna 1896. — Naše T. J. Sokol pokračuje různým krokem v před, díky agitacnímu výboru, jež zvolili jsme před dvěma měsíci. Výbor ten získal sboru našemu během krátké doby 8 nových členů i jest nás teď 31.

Počátkem t. r. usnesli jsme zaříditi veřejnou čítárnu. Za tou příčinou požádali jsme vydavatele českých časopisů v Americe, aby nám laskavě své časopisy zasílali a tím k uskutečnění podniku zmíněného nápomocni byli. Adresa, pod kterou nám časopisy jest možno zasílati, jest:

Těl. Jed. Sokol,

118 — 120 Meadow St.,
Westfield, Mass.

Doufám, že rodáci naši i Slované zdejší čítárnu naši navštěvovati budou hojně, i že říditi se budou heslem: „Svůj k svému!“ Na zdar!

A. B l a h a .

V Brooklyně, dne 29. ledna 1896. — Jsa zvolen naší těl. jed. dopisovatelem do Sokola Amerického, dovoluji sobě poprvé od přjeti sboru k N. J. S. nějakou zprávu o našem pokroku zaslati.

Dne 29. m. m. odbýváno zde v Brooklyně společné cvičení Východní župou ve sborové síni 183 McKiebn ul. Zastoupen byl pouze Sokol z New Yorku a z Newarku, N. J. Dutchkills a Morrisania zastoupeny nebyly. Cvičilo se na veškerém nářadí, a po cvičení rozproutila se čilá zábava.

Ostatně se u našeho sboru cvičí každou neděli ráno. Cvičící Sokolové jsou: Fr. Hroch (cvičitel), Fr. Kačerovský, Eduard Biža, Fr. Kočí, Louis Biža a dva mladí Kačerovští.

Většina našich členů jsou již starší a proto se jim do cvičení už nechce. V minulé schůzi přijati byli noví dva členové Lorenc a Kališ, kteří budou též cvičit. Doufám, že v tomto roce cvičení víc sesílí, což by bylo chvály hodno, an náš cvičitel br. Hroch sobě tu největší péči dává v pěstování tělocviku.

Pro příštích 6 měsíců zvoleni titi úřadníci: starosta J. Toman, nám. a podnáč. Fr. Kačerovský, prot. taj. Ed. Biža, fin. taj. Louis Biža, pokl. a náč. Fr. Hroch, důvěrník J. V. Linke, fin. výbor L. Šibal, Fr. Kočí, Jan Biža, výbor pro stavbu Sokolovny Wm. Palma, Ed. Biža a J. Toman.

Příští schůze odbývá se dne 16. února v 8 hodin večer.

Na zdar!

J. T o m a n .

V Chicagu, Ill., dne 2. února 1896. (Z T. J. S. Čechie). — Uplynuly dva měsíce v roce novém a pravda bude řeknu-li, že jsme za ten krátký čas vykonali více, nežli se očekávalo.

Škoda jen, že ve cvičirně to stále pokulhává. Když jsme po novém roce počali cvičiti, bylo nás něco přes 20, to však netrvalo dlouho, neboť asi ve dvou týdnech jsme již cvičili v jednom družstvu a tak to stále pokulhávalo až do toho dne, kdy k nám zavítal společný cvičitel br. Mendík. Tu se nás sešlo asi patnáct, ovšem že musil br. Mendík až do 9 hodin čekat, než se tak stalo.

Proč je cvičení tak slabě navštěvováno, o tom se chei též zmínit a sice sbor Čechie má pouze asi 25 členů, kteří dle stanov povinni jsou cvičiti, (tam přece nestojí, že bratři přes 25 roků starí mají též choditi do cvičení a co není v stanovách, to se nesmí dělat, že ano?) a z těch cvičí asi patnáct. K těm pak budiž přidáno několik těch, již jsou přes udané stáří a budeme míti asi tři družstva. Z těchto 18 členů pak jest několik zaměstnáno i po večerech, někteří zase bydlí příliš daleko od síně a proto jim není velmi příjemné, zvláště v zimním čase cvičení navštěvovati. Tak se stává, že jednou přijdou ti, podruhé zase jiní, což jest potom příčinou, že i ti horliví členové mnohdy nepřijdou.

Mnozí bratři mají též za to, že hlavní příčina jest ta, že nemáme cvičitele. V tom jsou však částečně na omylu, neb bylo dokázáno, že ti členové a starší žáci, kteří cvičili, když jsme měli cvičitele, cvičí až podnes a s touže horlivostí, jako dříve. Pouze dva členové po odstoupení cvičitele zanechali cvičení a to ještě k vůli přátelství s oním cvičitelem, vzdor tomu, že týž je nutil, aby stále jen cvičili, jak jsem doslechl, aby prý vina jejich odstoupení nebo netečnosti ku cvičení nebyla vrhána na něho. Milý bratře, kdybys byl jednal moudře, kdybys se byl tak velice nepřeháňlil, kdybys byl zůstal členem sboru našeho, nemuselo toho býti, a sbor náš nemusil ztráceti tak dobré a horlivé cvičence. Odpust, že činím

tuto poznámku, neb jak pravi náš Cech ve svých „Pisních otroka“: „nemohu cit jiný pěti, než mi bouří v náder změti, nemohu a nemohu“.

Byl čas, kdy sbor náš měl kolem 60 žáků a žaček, leč minuleho roku došlo to tak daleko, že jsme vůbec žádné žactvo neměli, až zas nyní přikročeno k práci, a po delším hledání cvičitele zvolen bratr Jan Anděl, kterýž, co toto piši, má snad na starosti již asi třicet žáků, což jest pro začátek ještě dost.

Když už piši o br. Andělovi, dovolim si na něco poukázati.

Když asi před rokem ve sboru se jednalo o cvičiteli a cvičenci stáli na tom, že cvičitel býti musí, tu se věci chopili někteří bratři a pádnými slovy dokazovali, že již dosti dlouho cvičíme, abychom byli schopni vésti cvičení sami, jen kdybychom chtěli pracovat. Dobrá, bylo to sice trochu hořké, ale my to přijali, jakožto dobré ponaučení.

Za nějaký čas vyskytla se otázka cvičitele opět na stole a tu br. Anděl, máje dosud ono ponaučení v paměti, nabídnul se členstvo cvičit. Též br. Fr. Pecivál, bývalý to cvičitel podal nabídku a sice že bude cvičiti za 15 doll. měsíčně. Sbor však, máje právě málo peněz, přijal nabídku br. Anděla, kterýž za pomoci bratra Frant. Kotka a náčelníka uvolil se cvičiti bezplatně, toliko jízdné mu placeno. Tak se cvičilo asi dva měsíce, když tu pojednou objeví se u sboru žádost, aby br. Pecivál byl ustanoven cvičitelem, týž prý by to na se vzal, kdyby jednou za rok byla pořádána v jeho prospěch zábava. Sbor to přijal, neb to bylo dosti moudré i praktické, co se ale stalo s těmi, kteří až dotud cvičili? Byli povinnosti svých zbavení a jak! Sbor neuznal ani za hodno požádat je, aby se poděkovali, to měla býti odměna za to, že chtěli pracovat.

Jak oněm zavrženým cvičitelům tehdy asi bylo, může si každý pomyslet. Ano, bratři, ty smutné okamžiky upřímný Sokol nikdy nezapomene, leč následujme děj.

V oně žádosti, jež sboru podána byla, učiněna nám též poklona, jaké jsme věru nezasloužili, ale my nechali vše stranou, neb jsme nechtěli stejným spláceti, jsouce jisti, že se časem vše v pravém světle objeví, což se také stalo.

Než se totiž kdo nadál, podal nový cvičitel žádost o zrušení smlouvy, pod kterou se cvičitelství ujal a chtěl míti stálý plat. Ale sbor po dlouhém protahování, nemoha se rozhodnout co by platiti měl, cvičitele odvolal usnesením, že mu nemíní platit, a týž pak za krátký čas od sboru odstoupil.

A bratr Anděl přes to, jak s ním jednáno bylo, ujal se nyní, vida toho nutnou potřebu, zase cvičení žactva. Tu je viděti, kdo se sborem smýšlí upřímněji.

Uvedl jsem tuto věc jen z té příčiny, aby si to bratři vzali k srdci a vždycky jednali jako Sokolové a jako bratři a neměli za to, že člen jeden je více než druhý, byt byl sebe schopnější.

Dne 28. února zavítal k nám společný cvičitel br. Mendík.

Pravda, nemohli jsme se ho ani dočkat; nyní jen bratři navštívte jen stále cvičení.

Bratr Mendík, byv náčelníkem členům představen, pronesl krátkou, ale jadrnou řeč, uváděje příčinu svého příchodu a pronášaje též přání, by práce jeho byla jen k dobru našemu. Pak nastoupeno k prostorným cvičením, načež následovala hraza a kůň na šíř, čímž cvičení skončeno a bratr Mendík přednášel o naší tělocvičné soustavě. Co my jsme dole cvičili, připravovaly sestry Sokolky v malé síni bohatou veškeri a hudebníci své nástroje, což vše chystáno bylo k uvítání br. Mendíka, a bylo to pro něho věru překvapením, jak na jevo dal v řeči, pronesené před zasednutím ku stolům.

Nemohu jinak, než odsouditi ono unavující žertování některých sester Sokolek, to bychom si měli myslim již odnaučiti, vždyť nevíme, líbí-li se to každému.

Než dokončím, musím též oznámiti, že jsme požádali všechny spolky na naší straně, o spojení se s námi by nám pomohly uplatiti dluh na budově naší vězici. Jak se naše žádost ujme, nemůžeme dosud říci, jisto ale jest, že některé spolky s tím souhlasiti budou. Na zdar!

V. K o t e k .

Chicago, Ill. — (Z Plzeňského Sokola.) — Jsa opět ustanoven dopisovatelem do Sokola Amerického, povinen jsem podati nějakou zprávu ze sboru našeho, týkající se jeho činnosti i nečinnosti. Úřad tento, jak se mi zdá, bude míti dědičný, neboť již od roku 1883. sbor každoročně na mne a úřadem tímto

vzpomíná, a tak se mi zdá, že už ani bych nemohl žádost odmítnouti, kdykoli na mne vznesena jest. Ažkoli mám málo času, přece dle svého nejlepšího vědomí hledím dostáti této povinnosti, abych sdělil veškeré ty dobré zprávy o sboru našem a vše, co stojí s ním v úzkem spojení. Člověk, zvykne-li sokolskému sboru, s nímž takofa rasti od počátku, tu těžko, velmi těžko bývá, aby se neuvolil pracovati na vznešeném účeli. Kdo jednou „nažichl“ sokolstvem, ten již nikdy více neochabne i vzdor svému stáří, a tihnouti bude tam, kam jeho tužby v mládí zaneseny byly a kde dosáhly ukojení. Kdo jednou skutečným, upřímným Sokolem jest, ten jím zůstane povždy. Já jsem to pozoroval a viděl, setkav se na různých závodech se starými Sokoly, kteří již přes 15 a 20 let na závody vysílání bývají a přece neochabli, přece ještě s pravým zápallem pouští se v závodní vír, jako ta mládež dvacítiletá.

V poslední sborové schůzi bylo usneseno vyslati k závodům do St. Louisu nejméně dvě čety a po případě tři, bude-li dostatečný počet schopných cvičenců. Zároveň usneseno požádati et. výk. výb. o změnění článku, jenž určuje stáří veteránů, kteří se chci účastniti závodů, a sice místo 35 let by se cvičilo od 30 let. Žádost ta bude učiněna proto, poněvadž cvičenců přes 35 let jest velice málo; přes 30 jich bude asi tolik, aby se mohla utvořiti jedna nebo dvě čety. Bylo by si přáti, abychom vidali na závodech ty veterány, kteří ještě jsou s to důkladně na náčiní se pohybovati. Není to pěkné, když vidíme na závodech staré a statné Sokoly, jako J. Čermáka od našeho sboru, Pavlika z New Yorku, A. Tesaře, V. K. Trisků ze St. Louisu a pořadatele t. l. Štulíka? To činí na přítomné velký dojem a tito musí dostati účtu k tělocviku, když takovito veteráni, kteří přes půl života svého věnovali se Sokolstvu, ještě lnou k tělocviku. Mělo by to dobrý účinek i na ty mladší, kteří by, následující příkladu svých předchůdců, neochabovali a neopouštěli tak záhy tělocvičny, jako se to dodnes děje.

Sokolové, kteří miní skutečně závodů se účastniti, měli by se věnovati cvičení nejen v praxi, ale i v theorii, tak aby všestranně vycvičení byli. Stávalo se dosud, že polovice závodníků znali pojmenovati výkony, které se jim ukázaly a naopak nedovedli výkon provésti, jehož provedení jim bylo přečteno.

Možná, že na závodech v St. Louisu bude to mnohem lepší, a že Sokolové i v theorii budou pokročilejší.

V naší tělocvičné chodí vše stejné, až by větší činnost nebyla na škodu. Mnozí dříve říkali: „Počkejte, až budeme míti tělocvičnu hotovou, pak jistě přijdu“ ale nepřišli, ač tělocvična jest už dávno postavena. V nové tělocvičné se znamenitě cvičí. Veškerá ta krása dodává jakési chuti ku cvičení, vše činí na každého velmi příjemný dojem. A což to elektrické světlo! Nalézáte se v prostorné, ohromné místnosti, paprsky sterých světel osvěcují tuto, dodávající celé prostorné místnosti malebného pohledu. Zrak Váš jest z počátku oslněn, ale za okamžik přivyknete osvětlení tomu a zdá se Vám, že byste bez něho ani cvičiti nemohli, i je mi divné, že v tak krásné tělocvičné není nejméně 200 členů cvičících. Ostatně se snad toho dočkáme, až ta naše mládež bude dorostlejší, pak snad budeme mít tělocvičnu cvičenci naplněnou.

V čitárně zařízena bude velmi pěkná knihovna, která bude poskytovat členům dosti příležitosti ku pobavení i vzdělání, neboť knihovna obsahuje dosti knih, z nichž možno vybrati si dle libosti. Bylo by záhodno, aby knihovna naše stala se co možná největší, abychom mohli půjčovati i širším vrstvám lidu českého knihy, ale dosud se to děje jenom po skrovnu.

Ještě by se měly odbývat ty záb. schůze a bylo by vše v nejlepší podobě. Již v poslední čísle jsem se o těchto zmínil, ale dosud nebylo v ohledu tom nic učiněno, myslím však, že k tomu dojde tak jako tak, až členové na podobné věci trochu přivyknou.

Členové sboru našeho mají nyní vše, co si jen mohou přáti, mají pěknou tělocvičnu, kde mohou pohodlně cvičiti, mají zde čitárnu (club room), kde si mohou zahrát šach a jiné hry, čisti a p., mohou se vykoupati, mohou si kouleti v kůželky, mají tudíž všecko, čeho člověk ku svému pobavení potřebuje. Kuželník jsme stavěli spíše pro členy již starší, ač ti mladší byli částečně proti tomu, ale nyní ti mladší jsou více u kuželníku než ti starší, a proto mne často napadne, že se mnohdy neví, co se činí, a že se stavíme často na odpor tomu, co je nám na prospěch, aneb co nás baví.

Letos na jaře budeme míti příležitost začviti si na čerstvém a zdravém vzduchu; komisaři západních parků rozhodli zaříditi

cvičiště opatřené všim možným náčiním v Douglas Parku a hodlají zříditi veřejné plovárny tamtéž, což bude velice výhodné pro ty, již si rádi na čerstvém povětří zaevidují. Plány pro plovárnu i cvičiště vypracoval Sokol F. Randák a upravení cvičiště navrhl náš Sokol Čermák.

Budou tedy míti tělocvičné spolky v Chicagu velkou výhodu, že si budou moci zaevidovati v boží přírodě, kde z tisícových kvítků vané libezná vůně a kde ptactvo šepotá a pje své písně — nebude to ideální? Jenom jestli toho všichni ti, kteří po tom tak mnoho touží, nezapomenou v plné míře využítkovati!

V měsíci březnu budeme pořádati veřejné cvičení členstva, a br. Čermák již činí všemožné přípravy, aby cvičení to bylo opět skvělé jako obyčejně a aby obecnstvu se ukázalo, jak svědomitě a houževnatě Plzeňský Sokol svůj úkol plní. Jest tedy žádoucí, by členové navštěvovali cvičení v plném počtu, aby vystoupení bylo důstojné na počet členstva, jaký sbor náš čítá.

Dle výkazu podaného výborem na výstavu vydělal sbor náš přes \$2300.00 na výstavě, což ovšem jest dosti slušná částka na nepříliš skvělé poměry finanční a proto nechť přijmou všichni ti, již jakýmkoli způsobem ku zdaru této přispěli, vřelý dík. Na zdar!

Jos. L. Voborský.

V Chicagu, dne 11. února 1896. — Delší dobu z našeho sboru žádné zprávy jsme nepodaly. Nuže zde krátký nářt: Jak pokračuje sbor? Asi před rokem jsme čítaly 52 členky, nyní jest jich 33. Proč? Těžko soudit, nejvíce odstupují ty naše provdané Sokolky a přece jsme myslely že budou vlastně nejméně a že počnou cvičit aspoň prostocvik. — Smutnější je, že též odstupují i jiné starší členky sboru a proč? Samé nepřijemnosti, které mnohdy přivodí malicherná věc. Vždyť sbor náš nepodniká tak velmi důležitých věcí a nemůžeme-li docíliti všechny stejného dohodnutí o tom neb onom, tím se přec nedáme odtrhnouti, dbejme trochu svého sesterství a přátelství. — Ach ano — to přátelství, to zůstane obyčejně v poslední lavici.

Konečně k cvičení! My které kdysi cvičily v počtu 25 a více nyní skoro necvičíme. — Kdyby to byl někdo prorokoval, byla bych odpověděla že lže — a přec je to pravda. — Ku konci minulého roku bylo nás asi 10, z těch přicházelo jich vždy méně a méně až jsme zůstali jen tři: Sok. Křišťanova, sestra má a já. A co nyní, když i cvičitel byl nucen se poděkovati, když jsme tak špatně cvičení navštěvovaly. Několikrát jsme ještě šly samy cvičit, když je ale hezky umrznuť raději na led. Hezky to počátek v novém roku!?

Doufáme a radíme se, že tomuto jednání učiníme konec a že opět počnem cvičit. Kdy tomu ale tak bude? Vždyť všechno žádání, radění se, domlouvání, a kdo ví co ještě, zůstává marným, — již to nepoznávají, tak jako dříve, že tělocvik jim prospívá a paže tuží. Za to pozorují já sama jak málo mně, a i těm druhým prospívá to necvičením. Finanční poměry ještě tak ujdou ač bývaly kdysi lepší. Z posledního půlletí nám zbývá \$118.38. Příjem z celého půlletí \$58.73, vydání \$70.62.

Při soukromé zábavě, kterou jsme pořádaly dne 7. prosince '95 na oslavu 5letého trvání sboru proděláno \$11.92. To bylo poprvé co jsme kdy prodělaly.

V celoroční schůzi zvoleny úřednicemi: Anna Prokeš předs., Anna Meškan místopř., Johanna Macků taj., Anna Křišťan pokl., Marie Bartoš účet., Františka Macků domácí spr., Stazie Hubka, Aloisie Tenl, Marie Prokeš, správní výbor, Anastazie Pech náč.

Jmenem sboru volám Sokolu Americkému, Sokolům a Sokolkám
Na zdar! Johanna Macků.

V St. Louisu, dne 17. února 1896. — (Ze sboru Sokol Tyrš.) — „Nechť jest jasno mezi námi!“ — Br. Sokolové! Náš sbor Sokol Tyrš po předání stanov a schválení účelu a zásad N. J. S. podal žádost o přijetí do svazku N. J. Sok. Ovšem, že nikdo z nás netušil protest od našeho souseda T. J. Sok., (viz protokol schůze v. v.) že sbor náš jest konkurenční a nepřátelský! Sokolové! Od založení našeho sboru až podnes byl sbor náš ve veřejných českých časopisech co konkurenční a nejednou skébský jmenován, ač celá česká veřejnost a Sokolové obzvláště, měli příležitost nás plnou měrou poznati. Sbor náš jsa ve finanční tísní (k jednotě nemohl přistoupiti) vše trpce snášel, neboť na útoky v časopisech nikdo za sbor ani osobně perem neškrtil. A nyní

když jsme vše přetrpěli a chceme tomu skebování i jiným chybám učiniti konec, jsou nám opět kladeny překážky? Sbor náš dlouho trpěl a mlčel avšak nyní se dovolává spravedlivého a poctivého jednání. Sbor náš jest každého času hotov se podrobiti bližšímu vyšetření v jakém případě jest konkurenční a nepřátelský dle podaného protestu. Dále, že tělocvičny jsou asi 600 kroků vzdáleny jest velmi pochybné, neboť T. J. Sokol jest na 9. ul. a Allen Ave. a Sok. Tyrš jest v Nár. Síni Č. S. P. S. na 17. ul. a Allen Ave. tudíž 8 bloků od sebe, což samo za sebe mluví.

Sbor náš čítá nyní přes 70 členů, jeho odbor „Diví pěv. sbor Libuše“ čítá 24 údkyň — cvičících členů jest 20 — 25, žáků a žakyň dohromady 45. Tělocvičnu máme dosti dobře zařízenou, chybí nám jen dobrý cvičitel.

V sobotu, dne 15. února pořádal sbor náš maskarní ples, který se neočekávaně vydařil, což ovšem jen členům sboru připočísti, neboť úspěchem tímto budoucnost sboru finančně na čas zajištěna. Chovám naději, že při příštích závodech v St. Louisu řady naše se rozmnoží ku povznesení Sokolstva a jmena českého vůbec.

Na zdar!

A. J. Čejka, dopisovatel.

Ve Wilber, Neb., dne 22. února 1896. — Nemohu, abych neodpověděl starostovi župy Záp. na jeho dopis v posledním čís. Sok. Amerického a to na článek ohledně spol. cvič.

Myslím, že bratr Kment pohlíží na onu stránku tuze kritickým okem, když chce vytýkat, že cvičitel povoláný z Čech není zdejších poměrů znalým a nedovede se do nich vpraviti.

Tázal bych se br. Kmenta, jaký to má vliv na cvičení a cvičence? Myslím, že máme vždy přednost cvičiteli ze staré vlasti, neb myslím, že Sokolové v staré vlasti pochopili ty ideje Fügnera a Tyrše v pravém slova smyslu a lépe je hledí prováděti a provádí, nežli mnohý z nás.

Nevím, co br. K. dále tím míní, že jest u členstva neoblíben, a ti pak následkem toho se cvičení vyhýbají.

Doufám, že tím se nemyslí náš nynější cvičitel br. Mendík a zdali ano, dovolil bych si říci br. K., že se mýlí.

Dost možno, že u T. J. S. v Omaze se našli členové, kteří by mohli spol. cvičitele učiti, ovšem pouze domníváním, avšak taci by neměli tak horlivého Sokola, jakým je br. K. svěsti a on jejich planým řečem uvěřiti.

Jak výkaz návštěv v Omaze nasvědčuje, jsou přednášky Sokola Mendíka navštěvovány nejvíce od členů, které znám všechny osobně a doufám, že není jediný z nich, který by chtěl tvrditi, že ony přednášky nebyly hodny poslouchání. To doufám pevně, že ne.

My všichni, kteří jsme se s bratrem Mendíkem seznámili, musíme uznati, že se nenajde cvičitel tak horlivý a sokolské věci oddaný, jakým jest Sokol Mendík.

Vím, že mnoho těch „horlivých cvičenců a závodníků“ bylo sklamáno systemem, jakým Sokol Mendík učil, a hned reptali po prvním večeru; avšak čím dříve se podobných členů zbavíme, tím lépe pro nás. Ti necvičí z lásky pro tělocvik, ale jsou to ti dávno v našich řadách nenávidění „sportovci“, kterým Sokol Mendík začal šlapati na paty a kteří od něho očekávali jiné věci, nežli přednášky o soustavě. Jim nezáleží zvětšiti rozdíl mezi stojem předkročným a přednožným, jim by bývaly vítány veletoce, velpřemyky, a pod. A tady to strašné zklamání.

Nemyslím, že jest radno Sokola Mendíka v jeho horlivé práci odsuzovati pouhou domněnkou, neb bezpodstatným podezříváním. Toho nemáme činiti.

Dále píše bratr K., že by velice prospělo věci sokolské, kdyby každá jednota měla člena, jenž by byl obdařen talentem řečnickým. To doufám že mají. Avšak nač je nám třeba neustále toho slavnostního řečnění, kde se neustále prázdná sláva mlátí, bratrství do nebes vynášá a za chvíli se u „báru“ hádáme.

To jest, bratře, naše největší chyba a nejslabší stránka.

Dále nevím, jaký zisk by nám z toho povstal, aby ten slavnostní řečník jezdil a sborům přednášky činil, když ty samé sbory, majíce spol. cvičitele ve svém středu, přednáškám jeho se vyhýbají a je za zbytečné prohlašují.

Čtème bratři a to nám více prospěje, nežli tucet talentovaných řečníků navrhovaných bratrem Kmentem.

A pak, který starosta neb náčelník, kterému jest se o existenci a živobytí starati, chtěl by zanechatí svojí práce a jezdit? Ba žádný.

Dobrá jest myšlenka mít po společných závodech v St. Louisu týden trvající cvičitelský kurs.

Ten nám bratři více prospěje, když bude obelán pilnými a horlivými Sokoly, nežli mnoho přednášek navrhovaných bratrem Kmentem. Slabší sbory měly by zvláště k tomu hleděti, aby byly zastoupeny, neb těm jest toho nejvíce třeba a též nejprospěšnější, zvláště bude-li kurs řízen bratrem Mendikem.

Bratr Kment se dále diví jednotě wilberské a proč? Pravda je, že my následkem špatných poměrů ztratili několik mladých a schopných cvičenců, kteří byli nuceni za zaměstnáním jinam se odstěhováti. Ale proto my, milý bratře, N. J. S. neodumřeme.

Přál bych si, aby většina sokolských sborů si stály tak jako náš sbor a měly tolik dobrých skutků za sebou pro národní podniky, jako naše jednoty.

My víme, že máme ještě jiný účel mimo pěstování tělocviku a ten jest národnost. Přál bych bratru Kmentovi, aby mohl zavítati do naší tělocvičny a spatřiti naše žáky, kteří mimo tělocvik a hry taktéž mluví „česky“.

My neblýskáme se do veřejnosti našimi skutky, ačkoliv jich máme hodnou řadu za sebou. To není naše zásada, ale ujišťuji br. Kmenta, že se může bezstarostně spolehnouti, že jsme jakoukoliv pomocí v případě potřeby pohotoví.

Podívej se bratře, zda jednoty naše neplatí pravidelně příspěvků povinné k N. J. S.? Platí.

Nevidím tedy příčiny, proč by sbor náš pokulhával.

Dostí možná, že snad bratr Kment tak soudí proto, že jednoty naše nebyla zastoupena na župních závodech? Povím Ti proč.

Těl. Jed. Sokol zde neměla nežli dva závodníky a ty nemohla do Omahy vyslati, poněvadž jeden úplně nechce v Omaze závoditi a druhý před závody odcestoval.

Byl jsem přítomen závodům a musím uznati, že byly to nejlepší závody, co v Omaze byly pořádné, ačkoliv i bez těch sobeckých frazí nebylo.

Tolik jsem chtěl podotknouti na obranu br. Mendika a T. J. S. Wilber. Pevně doufám, že i jiní bratři článek ohledně cvičitele nenechají bez povšimnutí. Na zdar!

J. H. Brt.

P. r. Dopřáli jsme rádi místa dopisu br. J. H. Brta, ač dle našeho přesvědčení žádné obrany Sok. Mendik nepotřebuje. Již ku zprávě Sok. Kmenta, starosty župy Záp. v únorovém Sok. Am. přičinili jsme poznámku, zdali myslí tím vpravením se ve zdejší poměry častování a očumování báru před a po cvičení. Sokol K. nejmenoval žádného ze spol. cvičitelů, jichž N. J. S. měla již 5 (případně 3) a proto jsme nikoho nehlásili. Poctivá práce Sok. Mendika mluví sama za sebe a vykonavatel její u těch, kdo potřeby sokolské znají, omluvy neb obrany nepotřebuje.

New York, 24. února 1896. — (Z Těl. sborníku a paní). — Dne 30. m. m. odbýval sbor náš schůzi výroční. Úřednice pro tento rok jsou zvoleny následující: Starostka A. Veselá, nám. B. Pavlíkova, taj. A. Hrdličková, úč. M. Vlasáková, pokladnice M. Stránská, náhr. F. Šauerova, E. Bastýřova a H. Sykorova, fin. výbor: M. Šimánková, J. Lierova a B. Vlasáková, doz. J. Lierova, náč. M. Šimánková, podnáč. a dop. do Sok. Am. J. Lierova. Jsou to skorem všechny ty, jež úřadovaly minulý rok.

Sbor náš bude pořádat bazar ručních prací ve prospěch Sokolovny, tuším že v květnu. Doufám, že se Sokolky přičiní, aby bazar byl bohatě naplněn. Každá z nás zajisté nějakou ruční práci umí, — vyšívát, háčkovat, šít, malovat a p. Sestry, přičiňte se, nemáme na koho se spoléhat. Budou-li nám chtít naši přátelé něčím přispět, budeme jim za to vděčni. Proto pracujte pilně, víte že je to naše povinnost tak jako Sokolů, budeme sdílet budovy stejně s nimi.

V minulém svém dopise psala jsem že po „Šibřinkách“ cvičení ohabne, a tak se stalo. Hned v příštím cvičení po „Šibřinkách“ cvičilo nás pouze 18, a to většinou čekanky. — Když jsem se ptala jedné činné Sokolky: „Půjdeš dnes večer do cvičení?“ odpověděla: „Ne, já musím do schůze dramatického odboru.“ — Schůze byla důležitější než tělocvik. Co jsme se cvičily reji, nemusela žádná nikam, a teď, jak jsem pravila, je všecko přednější. Cvičení se od-
bývá jednou týdně — ve středu — a tu má každá Sokolka být přítomna, ať jsou schůze jakékoliv. — Jděte tam, kde je to pro Vás prospěšnější. Toto netýče se pouze jedné, nýbrž všech.

Do minulého čísla t. l. napsal br. Kroužilka článek „Naše Sokolky.“ — Potěšily jsme se z toho, že bratr K. věnuje nám tolik pozornosti, — ale jen poněkud. Z toho, jak bratr zmíněný píše, že ve cvičení je slyšet téměř samou angličtinu, by si člověk, jenž nezná naše poměry, pomyslel, že skutečně jen samé angličtiny užíváme. Avšak tak zlé to není. Chci pouze vysvětlit jak ta věc skutečně se má. Cvičení navštěvují dívky, jež skoro všechny jsou zde v Americe rozeny, a jež zvykly jsou celý den v práci mluvit pouze anglicky. Proto hned nesmíme jim to zazlívati, když se někdy ve cvičení zapomnou. Ovšem, že je hned cvičitelka napomené. Bratru K. je to ovšem snažší mluvit česky než nám, poněvadž anglicky neumí. Kdyby ale uměl, zajistě by se také někdy zapomněl. My hledíme k tomu, aby se v řadách našich mluvilo pouze česky, a k tomu jistě dospějeme, budeme-li přísně zachovávat pravidla naše. Zlořád ten, jenž tak silně všude panuje, dá se vypudit docela, jen že je k tomu třeba trochu času.

Bratru Kroužilkovi děkuji za to že se o tom zmínil, poněvadž jsem přesvědčena, že na Sokolky to bude působit, a že si budou dávat lepší pozor. — Na zdar!

Jiřinka Lierova,
dopisovatelka.

V Humboldt, Neb., dne 1. března 1896. — Zajistě povinnosti každého dopisovatele jest, by občas podal nějakou zprávu ze svého sboru do veřejnosti o jeho činnosti. Z dopisů se dozvíme, jak ten neb onen sbor pokračuje, jak pořádá zábavy a vůbec celý ruch sokolský jak se rozmáhá. Pročež i já nemohu zůstatí pozadu a opět chci z naší nové jednoty nějakou zprávu podati.

Dne 1. února pořádal odvětví Sok. Vyšehrad na venkově v české síni, kde se členové odvětví cvičili, taneční zábavu ve prospěch zakoupení nového koně pro sbor. Zábava byla čilá a dosti zdařilá, přes to, že jest v krajině naší všeobecná finanční tíseň následkem dvouletého sucha a neúrody. Též bylo předneseno několik deklamací a sice: „Vysloužilce“, přednesl Fr. Dobrovolný, „Markytánka“ sl. Marie Dobrovolná, „Ženit neb neženit“, J. M. Pešek, „Ženská politika“ sl. Julie Pešková, „Petr hrdina“ J. Blecha, „Deklamace bez brejlí“ Fr. Dobrovolný. Dále byla také tančena Beseda pod řízením bratra náčelníka B. Ningra, který vyučuje pilně české národní tance na venkově. Dříve bylo učeno v české síni řádu Tábor č. 40. Č. S. P. S. v Humboldt. Poněvadž bydlí vřkol většínou Angličané přeplnění fanatismem, muselo býti od počátku toho upuštěno a br. Ninger dojíždí 12 mil na venkov, kde nám žádný fanatik nic podobného nezakazuje. Zábavy zimní budou již asi u konce. Hledíme toužebně vstříc bližšímu se jaru, kde nám bude možno vždy v neděli cvičiti na venkově.

Jak svrchu jsem naznačil, čistý výtěžek ze zábavy byl věnován na zakoupení nového koně a bradel pro odvětví V. Jelikož se ale nenalézala částka taková v pokladně, kterou by se mohlo kryti vydání za ono cvičební náčiní, přispělo více obětavých členů k účelu tomu darem peněžitým a někteří půjčkou.

Více českých občanů na venkově jeví zájem pro českou nedělní školu. Též ve schůzi 9. února bylo o tomto podniku rokováno i byl zvolen tříčlenný výbor k projednání nájmu s majiteli české síně.

Uskutečnil-li se tento zajistě chvalitebný čin, bude to nejen chválou naší jednoty, ale i chloubou zdejších rodáků. Zde skýtala by se rodičům českým příležitost, by se jejich děti přiučily poněkud jazyku českému. Co mohou rodiče dítkám svým lepšího věnovat než dobré vychování.

Jest mnoho takových mezi námi Čechy, kteří pokládají českou řeč zde za zbytečnou a před jinonárodovci se za ni stydí, což znamená asi tolik, jako by se též styděli za své rodiče, kteří je česky vychovali. Takoví odrodilci zajistě málo vědí o dějepisu českém, neb by tak nejednali. My Čechové můžeme býti právem na svůj původ hrdí, povázíme-li, v jakých nesnázích naše zem, obklopená skorem se všech stran nepřátely se mnohokrát nalézala. Jazyk český byl již na tak nízkém stupni, že se nepřítelé jeho radovali nad jeho zahynutím. Zklamali se všichni, kteří ve vyhnutí naší mateřštiny měli svůj zájem. Čím více se oni namáhali tím více naši mučedníci čeští kladli oběti krvavé, by potomkům svým zanechali to, co jim bylo nejmilejšího, mateřštinu, naši krásnou řeč českou. A skutečně podařilo se jim to nám zanechati to, co sami zdědili a pokrokem doby ještě mnohem zlepšili.

Proto bychom neměli všelijak pohrdavě odstrkovat poklad tak drahý, který nám předkové po staletí neporušeně zachovali.

Kráčejme s duchem času a snášeje oběti, které by byly národnosti naší ku prospěchu a zdokonalení. Pak se budeme moci také vyšinouti na vyšší stupeň pokroku co Čecho-američané. Na zdar!

Fr. Dobrovolný, jed.

V New Yorku, dne 2. března 1896. — Poslední číslo Sok. Am. přineslo také zprávu o činnosti sboru našeho. Není toho mnoho, o čem by bylo záhodno psát do časopisu, který, myslím, má být věnován více zájmům tělocviku a ne polemikám a osobním kritikám. S nemalým podivením jsem také četla kritiku nadepsanou „Naše Sokolky“, kde pisatel vytýká nám, že ve cvičení se mluví anglicky. Nemohu jinak, než ohradit se proti tomuto nařknutí, neboť, jak asi doznají všichni starší Sokolové, kteří lépe znají naši činnost, bylo vždy naší snahou nejen zlozvyk ten, pletení anglických slov do češtiny, odstraniti, ale snažily jsme se všemožně v naší milé mateřštině se zdokonaliti.

Mohu také s hrdostí poukázat na to, že v našem sboru jest mnoho členkyň zde rozených neb zde vychovaných, které bez všílikých pomůcek, bez školy české jen vlastní svoji pilí osvojily sobě správnou naši drahou mateřskou řeč. Bylo by ovšem krásné, kdybychom měli již tělocvičnu, abychom mohli tomuto předmětu více času věnovati a dati příležitost všem, kteří toho mají nejvíce potřeby; myslím totiž, že by bylo záhodno jeden neb dva večery v týdnu věnovati vyučování češtiny nejen pro děti, ale i pro dospělejší, již by se tomu věnovali. Doufám, že by to částečně, ne-li úplně odpovídalo zlozvyku výše zmíněnému.

Však že by to bylo tak zlé, jak pisatel onoho článku udává, že by bylo slyšet v tom švitoření téměř samou angličtinu, to není pravda, tomu nedovolí předně naše cvičitelky, které každé takové provinení pokárají a pak náš cvičitel bratr Jan Pavlík jest v tom ohledu znám co neúprosný karatel, tak že mají cvičící členkyň málo příležitosti k řeči anglické. Že se pak pisatel obává té něžné ruky — s naší strany se obávat nepotřebuje, u nás se mu nic podobného nestane, to v nás hledati nemusí. Však co se mu stalo v tom kruhu, kde zažil ty nejkrásnější chvíle svého žití, (jak se sám v jisté schůzi vyjádřil), za to my nemůžeme, ač tím článkem nás všecy nemálo pobouřil. Jest dostatečně známo, že vše, co se do Sokola píše, bere se za bernou minci a tu mohou si lidé, kteří poměry newyorské neznají, mysliti, že tomu skutečně tak jest.

Doufám, že pisatel příště bude hledět vybrati si látku jinou, když už chce do Sokola něco psáti. Nejlépe ovšem, když počká, až se mu ideální myšlenky z hlavy vykoní a bude psáti něco ze zkušenosti.

Chci se zároveň zmíniti o věci, která mi již dávno na srdci leží, totiž že sbor náš poskytuje tyže, ne-li lepší výhody svým členkyňám, jako kterýkoli jiný damský spolek zde v New Yorku. Máme již existenci zajištěnou, majíce kolem \$2000.00 majetku, stanovy liberální, na něž může každá česká žena a dívka přistoupit a tu by měl náš sbor více vzrůstat!! Dříve to bylo něco jiného, kdy jsme musily každá cvičení navštěvovati a za vynechané pokutu platiti; necvičící členkyň pak si musily připláceti na příspěvkách. Ale nyní, kdy toto zrušeno, doufaly jsme, že zmohutní sbor náš, že jej budeme moci počítati do řady nejsilnějších spolků zde. Doufaly jsme, že pak nejen mladé dívky, které až do dob těch naše řady plnily, ale nejvíce ženy Sokolů našich najdou mezi námi to pravé místo ku vzájemnému podporování ať v nemoci neb v neštěstí.

Sesílil sbor náš ovšem, však Sokol čítá přes 500 členů i myslím, že náš sbor by mohl být právě tak silný, ne-li silnější, kdyby každý Sokol hleděl, aby jeho žena, neb ta, již pro celý život oblažiti chce, byla Sokolkou. Poslední dobou snad je to nějaká epidemie, pozoruj, že Sokolové počínají se více po našich řadách ohlížeti a že jich již několik nám odvedli členkyň naše pod jho manželské. Nu, půjde-li to tak, tu myslím, že ty, jež se dosud našich řad stranily, v brzkou zavítají mezi nás.

Končím s přáním, aby našim bujarým Sokolikům se podařilo všecky nesnáze překonati, aby do října tělocvična stála. Mý se své strany činíme všemožné. Nyní právě připravujem se pořádat jakýs bazár ručních prací ve prospěch tělocvičny v měsíci květnu tohoto roku. Žádám tedy sestry, aby nás v tomto ohledu podporovaly. Každá maličkost se přijme. S vděčností zatím dárky přijímá A.

Veselá, 1436 — I. Ave. New York City. Se sesterským pozdravem za Těl. v nem podp. sbor dívek a paní

Anna Veselá,
starostka.

V New Yorku, dne 2. března 1896. — Dovoluji sobě zmíniti se o našem cvičicím členstvu. Předně o zabavě, jakou náš cvičitelský sbor uspořádal dne 22. února v Sokolovně, spojenou s rozdáváním cen nejpilnějším členům. Byla to zábava ušlechtilá a právě bratrská, neboť cvičitelský sbor se o vše náležitě postaral. Zvláště o ceny, které sic nebyly zlaté — ale cennější zlata, v podobě poučených knih, z kterých možno vyčerpati vědomosti, ponaučení a zábavy ve velké míře, jako: III. Slet všesokolský v Praze 1895, vybrané spisy Karla B. Havlička a mnohé jiné. Zábava tato zajisté že utkví mnohemu z bratrů Sokolů, kteří přítomni byli, v dobré paměti, a zvláště těm, kteří odměnění byli za pilné navštěvování cvičení. Nechci podotýkat, že v roce minulém byla slabá návštěva členů ve cvičení, což doufám se letos k lepšímu obrátí, neboť letos nebudou sobě bratři nařikat, na překažení cvičení jako v loni a tím méně na cvičitelský sbor. Dostalo se nám opět rázného náčelníka, který svým bystrým okem na vše dohlíží, jak na pořádek tak i čistotu v naší tělocvičně, tudíž neschází nic jiného, než aby bratři sami hleděli cvičení pilně navštěvovati tak aby počet členů cvičících vstoupil opět co nejvíce. Známe dosti bratrů, kteří ještě v mladých letech jsou, avšak o cvičení nedají, třeba ten večer jen tak ledakde ztrávi. Bylo by věru již jednou na čase, aby bratři se konečně probudili z netečnosti, a cvičení více navštěvovali a tím aspoň aby ukázali že skutečně kráčí přímo za heslem „Tužme se“. Bohužel že všichni bratři ještě nezahlédli, že je to jen k jejich vlastnímu prospěchu, a pak byste viděli bratři jak i ti starší členové by přišli a chtěli by též cvičit třeba v četě „staré gardy“. Nyní nás cvičí 40—50, což je doposud málo na tak silnou jednotu jako naše jest.

Zároveň bratři by měli více dbáti a navštěvovat pilně „pořadová“ cvičení, každou neděli jeden sbor, vždyť bratři dobře zajisté vědí jak ještě pozadu jsme s „pořadovým“.

Protož bratři volám k Vám, neleňte a přijďte do cvičení, kde zajistě s jásotem budete uvítáni. — Na zdar!

Josef Knedlhans.

V New Yorku, dne 3. března 1896. — Pro nával čitací látky a pak že v časopise našem jest málo místa, takže některé články a úvahy často musí být do příštího čísla odloženy, jen zkrátka načrtnu činnost našeho sboru za měsíc únor.

Šibřinky naše vydařily se nad očekávání skvěle. Přes půltřita tisíce osob (pravím osob a ne dětí) naplnilo obrovské dva sály většinou v maskách, mezi nimiž hojnost překrásných, které o ceny měly sebou závodily. A což ten ruch na „Kocandě“! Hudba sehrála, kde jen jaká staročeská píseň se zazpívala, a není divu, že i mnohý stařec s chutí si zarejdoval.

Živé obrazy, jak jsem doslechl (poněvadž jsem všecky neviděl), se tentokrát mnoho nezamlouvaly, až na překrásně provedený výstup z „Orfea“. Za to naše sokolská kapela, zvaná „vod hnaná ze z Bulákova“, pod řízením Sok. Šimánka v počtu více než dvaceti „umělců-šumařů“ vyvolala nesmírný jásot a veselosť.

Rej Sokolek byla překvapením a pravou pochoutkou pro diváky. Přes 40 Sokolek, ozbrojených z brusu novými košťaty, provedlo úhledně rej těžkou, plnou překrásných obrazů. Cvičitel jich br. Pavlík, zvláště však Vy, sestry drahé, mějte za svoji námahu srdečný dík! Nejen že pro nás s láskou vše obětujete, ale i nejlepši okrasou všech ušlechtilých zábav našich jste opět Vy samy.

Velmi složitá rej Sokolů s lampiony provedena dosti dobře a bratr Alois Vokal, který ji vypracoval a s námi provedl, došel uznání všeobecného. Však také jindy přísná jeho tvář tentokrát se usmívala, a pozoroval jsem, že hrdým jest na úspěch, který v tak krátké době studování reje dosáhl.

Rád bych popsal různé masky, jako: „bohyně míru“, „vodomet s brečtanem“, „matka J. Žižky“, ženská povaha“ (maska tato byla nejpoutavější), „opat Bozděch a jeho cesta do Říma“, „novodobý fotograf“, „bída pobělohorská“, „pilné včely“, „tužme se“, titulní obraz památníku Sok. N. Y. a mnoho jiných, však popisem jich zaujal bych mnoho místa. Doložím pouze, že i na Šibřinkách vybráno bylo několik dolarů ve prospěch naší tělocvičny pilnými Sokolkami a že čistý zisk obnáší asi tisíc a nějaký dolar přes.

Dozvuky Šibřinek pořádané za týden v naší sokolovně obstojně byly navštívěny a humor, vtip i žert panoval též zde, jak ani jinak mezi Sokoly býti nemůže.

„Přátelský večírek“ spojený s rozdáváním cen z návštěvy a z pokroku členů cvičících, který pořádal cvičitelský sbor dne 22. února, byl slabě navštívěn zvláště členy cvičícími. Povážíme-li ale, že zábava tento měsíc stihala zábavu, nedivím se, že jsme byli slabě zastoupeni. Šesti nejpilnějším členům rozdávány knihy co dar i památka na pilnost a pokrok a věru, že zlato a stříbro, neb jiný lesklý kov není vyznamenáním tak milý, jako kniha dobrá, kniha česká. Báseň „Aj vzhůru, vzletný Sokole“ přednesená žačkou Vojtiškovou líbila se výborně a kroužení kůžely při hudbě provedené žákem F. Tmejem bylo tak překvapující, že jasot a potlesk neochabli, dokud onen malý Sokol neopakoval. Cvičitel B. Holub radostí jásal nad provedením tak přesným a matka žákova až k slzám pohnuta byla úspěchem synka svého.

„On hledá poklad“, jednoaktovka, která v této zábavě mistrně provedena byla, svědčila o veliké pili a schopnosti režie.

Ačkoli dvě tělocvičné školy již jsme po leta vydržovali, objevila se nutnost založiti ještě třetí školu pro děti, která ochotou osvědčeného Sokola br. Fialy pilně zkvétá a on jako starý cvičitel jest nám dobrou zárukou, že se přičiní ze všech sil, by tam, kde příliš daleko do cvičení bylo, a následkem toho ditky české přístupu do tělocviku neměly, školu zvelebil a jim všemožného vzdělání v tělocviku poskytl. Jednota naše ochotná školu tuto nářadím opatří, nahlédne-li, že návštěva žáků a žaček bude obstojná. Pro nás není žádná oběť těžkou, kde jedná se o výchovu zdravých českých dětí, a na rodičích záleží, aby škola ona prospívala k dobru všech dětí.

Snad již tento týden uzavře se půjčka na stavbu Sokolovny naší, snad již co nejdříve počne se stavěti; však liknavost našich členů zdá se býti pořád stejnou.

Potřebujeme peněz nevyhnutelně. Stanovitě půjčování peněz se sice jakž takž schází, avšak kdybychom měli patnáct tisíc dolarů na ruce, docela jinak by s námi peněžníci mluvili. A my máme peníze mezi sebou. My bychom mezi sebou mohli sehnati přes 30 tisíc dol., kdyby bratři nedůvěru v podnik ten si nepřipustili. A kdo že jest nehoden důvěry naší? Vždyť ti nejlepší mužové jsou vybráni do sboru důvěrníků a ti čest svou nikdy neporuší. Jenom otevři Sokole punočku svou a máš-li co zachováno pro leta zlá, zapůjč je, a my ti je na požádání s úroky vyplatíme. A ti bratři, již mají každého týdne 25 ctů platiti a tak nečiní, schovávajíte, šetřte pro sebe a svoji rodinu, ukládejte ten malý poplatek, který někdy vám může býti velmi vhodným v nedostatku práce aneb v nemoci.

Kž bychom si byli začali ukládat tu maličkost tak asi před 25 roky, dnes nebyli bychom tak zle na našich prostředcích výživných, dnes blahověřili bychom tomu dnu, kdy poprvé jsme ten nepatrný poplatek si uložili. Protož žádný neváhej, dokud ještě čas!

Jsem unesen včerejší překrásnou hudbou a zpěvy v opěře „Zvonky Cornevillské“. Božská hudba, ty lahodné, překrásné sbory a sola, tak dokonalá mimika a přesně vybraná šatna, to vše svědčilo o svědomité pili a vytrvalosti každého účinkujícího, a skvělé vysvědčení dáno bylo cvič. zpěvu Sok. Reindlovi. Popisovati tuto operu mně nelze. Všechna čest i sláva patří jednomu každému, zvláště však drahým sestrám Sokolkám, které v středu svém chovají veliký poklad zpěvu lahodného, jasného, ba přímo unášejícího. Operou touto znovu jsme dokázali, že jedině Sokol jest s to připravit pochoutku uměleckou obecenstvu našemu, které ještě málo je navyklé pro zpěvy operní. Lvi podíl náleží však prof. V. Rabochovi, který jest dirigentem opery každé z lásky a ochoty úplně bezplatně; jest to jeho umělecký duch, který ovládá jak hudbu, tak i zpěv. Jeho houslové solo přednesené v meziaktí bylo úchvatné a musil, musil opakovati, neboť ohromný sál otřásl se pocotou mu vzdávanou. On zaslouží si úcty nás všech. Na zdar!

M. K a f k a .

V St. Louisu, Mo., dne 3. března 1896. — V posledním dopisu jsem se zmínil, že závody určené pro tento rok položeny jsou na dny 5. a 6. června, jak již dříve oznámeno bylo. Ačkoli některé sbory nesouhlasily s určenou dobou, nebylo možno čas změnit, neb závodní místnost jest pro celé leto již pronajata.

V poslední schůzi Sokola vzata záležitost ta v úvahu, jelikož výbor i sbor hleděl všemožně, aby se předešlo všemu možnému ne-

dorozumění a úplná shoda byla. Došel tedy výbor ještě jednou k majiteli dotčené místnosti a po úsilovném domlouvání změnil dobu a sice dle přání všech a dle stanov N. J. S., takže závody budou dne 15. a 16. srpna t. r.

Náš sbor hleděl k tomu, vyhověti všem, což se mu i podařilo a nyní, když je vše v pořádku, záležitosti bude na všech jednotách sok., aby co možná nejvíce závodníků vyslaly, aby též naše město mělo příležitost viděti to české bujaré Sokolstvo.

Misto pro závody je velmi příhodné a dosti pěkně upravené a hlavní jest, že není příliš vzdáleno od českého středu.

Výbor pro závody byl v poslední schůzi ustanoven ze Sokolů: J. Kučera, Al. Vrána, Ant. Pešout, Petr Piřha, V. K. Tříska, který se zajisté přičiní o pohodlí našich milých bratrů, kteří se sjedou ze všech stran na břehu veletoku Mississippi a již učinil potřebné kroky co se levnější jízdy týká.

Jen s chutí do práce, Sokolové, bychom dokázali, že jsme hrdi na jméno Sokol, že práce sokolská jest viditelná, že konáme poslání své svědomitě.

Dne 15. t. m. pořádáme veřejné cvičení, které bude jedno z nejlepších, neb to bude poprvé, co se budeme moci obejít bez náčinní. Hlavně budou prostná, pak s tyčemi, členové i žáci obého pohlaví, pak skoky a skupiny, o čemž se zmíním v příštím čísle. Že bude vše dobře provedeno, za to ručí náš neunavný cvičitel Sokol Tesař.

Výbor pro stejnokroj již tak daleko přišel, že členové se mohou přihlásiti; kdo dosud stejnokroje nemají, měli by v čase nejkratším tak učiniti; jsou jednak nuceni dle stanov N. J. S. se říditi, kde každý člen po svém přijmutí do 6 měsíců opatřen býti má stejnokrojem Sokola a dále bude míti výhodu tu, že člen s úplným stejnokrojem bude míti volný vstup do zábav sborem pořádaných.

Již po dobu 9 měsíců neviděl jsem takový počet členstva při cvičení, jako minulý měsíc; jako by si byli řekli: „půjdem“! Jest milé podívání na řadu, ve které jest jich 30 a ne jako po celý čas, kde nás cvičilo 8 až 6 cvičenců. Sokol Tesař divně na to hleděl, že tak silný sbor má tak málo cvičenců. Výmluva nebyla; prostranná, vzdušná cvičirna, dobrý cvičitel a stále tak málo nás, i bylo zřejmě viděti tu naši netečnost a liknavost k tělocviku. Nyní, když začíná se tělocvična plniti, jest to mnohem veselejší, jen aby to nebylo na krátký čas. Ti starší cvičenci také pomalu přicházejí, i myslím, že přece se jim stýskalo. A což ta četa našich bručálů nevede v činnost? Pořád se připravuje a pořád nic, vyjma jednoho člana, jenž někdy přijde, ale když pak je tam sám, nic jej netěší. Hleďte vy starší choditi do cvičení a neříkejte stále: „já také, já také!“ — ale co neřekne.

Ve schůzi dne 10. min. m. povolena byla záslužná listina pisatelů těchto řádků, který po dobu 20 let nepřetržitě patřil ku sboru byv přijat dne 7. února 1876, tedy více než polovici svého života patřil ku sboru sokolskému. Sokolové, nechci o sobě mnoho mluviti, ale jsem hrdý na to, že jsem se dočkal toho, kde sbor svým přičiněním má vlastní tělocvičnu, k čemu tak dlouhá leta pracoval. Má svůj domov, není utiskován. — Sokolové, zažil jsem mnoho veselých chvil mezi bratry, těch smutných, které stihaly naši jednotu a které táhly jako stíny a hleděly ji zničit vším možným, nebudu vzpomínati. Vím skoro všechno o počátku prvního sboru sokolského v St. Louisu. Třeba jen nahlédnouti do památníku a zvime vše.

V čem jsem hlavně nalézal zálibu, byl tělocvik, takže krátce po svém přistoupení jsem též začal navštěvovati cvičení a mohu směle tvrditi, že jsem velmi málo večerů vynechal, vyjma nemoce a ještě dnes s radostí spěchám do tělocviku do naší milé tělocvičny, která jest mi a byla vždy druhým domovem.

Vidím dnes ten pokrok, jaký v tělocviku učiněn jest, jak mnoho druhá tělocvička má dnešního dne Sokolstvo, takže nemusí se chodit dívat na Němce, jako jsme činili dříve, abychom měli co nového.

A proto nebude-li brzo ta medvědí četa, i já pomalu budu moci býti pozadu, těm našim již stěží postačím. Na zdar!

V. K. T ř í s k a .

V Baltimore, dne 4. března 1896. — Dne 2. t. m. sehrál dram. odbor Sokola Blesk divadelní představení „Bankrotáři“ s dosti uspokojujícím výsledkem. Návštěva byla četná, což dokazuje, že se dramatika u nás těší na ty neblahé poměry dosti velké oblibě. Před-

stavení sehráno bylo zdařile. Politování hodna byla však návštěva Sokolů co trapný důkaz, jak málo si vážíme každého i vlastního umění. Ať hrál odbor z jakékoli pohnutky, myslím, že bylo přec jen povinností každého Sokola projevit svou návštěvou poctu stánku Thalíe a sympatii účinkujícím.

Dbejme, bychom budoucně vše nahradili, neb lhostejnost takovou si Sokol tak snadno nepromíjí. Na zdar!

J. Hájek.

V Bruno, Neb., dne 5. března 1896. — Chápu se péra, abych podal zprávu, jak náš sbor prospívá. Musím se zmínit, že naši Sokolici jsou již nějaký čas liknavi při návštěvě cvičení. Zdá se, že již nebudem prvním sborem co do počtu cvičenců, neboť cvičily do nedávna dobré tři čtvrtiny všech členů a teď již sotva polovice.

Co jest toho příčina, nemohu pochopit. Jen mužně, Sokolici, nenechejme se zahanbit, ať můžeme se zase pochlubit, že náš sbor jest prvním ne do počtu členů, ale za to první sbor, který se může pochlubit, že nemá žádných členů nečinných. Doufám, že již brzy budu moci uveřejnit, že z našich Sokolů se chopil každý své povinnosti.

Musím se zmínit, že jsme obdrželi dobrou pomoc a to v Fr. Zemanovi a F. Jelinkovi, zdejších učitelích. Doufám, že náš sbor za pomoci jejich bude mít dosti žáků.

Minulý měsíc pořádali jsme frašku, při níž byl jsem překvapen hojnou návštěvou, což přeji sboru, neb ochotníci se činili a sehráli kus znamenitě. Doufám, že příště obecenstvo nás ještě více překvapí.

Musím též oznámiti, že náš sbor není dosud rozhodnut, zdali pošle nějaké závodníky na závody, neb máme v pokladně jaksi sucha a do závodů jest již krátký čas. Na zdar!

Fr. Jungman,
dopis.

V Chicagu, Ill., dne 5. března 1896. (Z T. J. S. Tábora). — Tak konečně jsme se dočkali, po čem jsme již tak dlouho toužili totiž spol. cvičitele. Zavítal k nám br. Mendík v sobotu dne 29. února. Že byl vše u vítán, netřeba podotýkati, neb jest to teprve prvně, co nám za naši 5leté existence taková výhoda poskytnuta.

Dostalo se br. Mendíkovi u nás přivítání skromného, tichého, za to ale upřímného a bratrského.

Před počtím cvičení sešli se Sokolové naši v plném počtu do místnosti sborové, a starosta Sokol Anderle uvítal jmenem sboru vzácného hosta, načež Sokol Mendík poděkoval, a již se cvičením počato. A byla to také radost, s jakou chutí se naši hoši do řady stavěli a to v počtu, v jakém jsme nebyli zvyklí je vidat.

Jen Sokolové hleďte této tak vzácné příležitosti jak náleží využítkovati!

Uvažte, že nevězí v tom jen prospěch sborový, ale též Váš vlastní.

Musím se též zmíniti, jaký pokrok, neb čin odvážný, aneb jak bych to měl napsat, jsme od posledního mého dopisu učinili. Zakoupili jsme totiž vhodný pozemek pro náš budoucí stánek, 2 loty, měřící 50x125 stop na rohu 41. Ave. a 13. ulice v ceně \$1525.00, právě ve středu české osady zvané „Nový Tábor“, kdež sbor náš od svého založení působí.

Snad bychom s tím byli ještě nějaký čas počkali, neb naše poměry nejsou právě velice skvělé, ale nahlédli jsme, že podobně vhodný pozemek a s takovými podmínkami bychom v krátkém čase nebyli s to dostati.

Ano, nazval jsem to činem odvážným, ale budeme-li tak svorně na věci působiti, jako dosud, doufám, že náš dobrý výsledek nemine.

A že také nastala u nás činnost všestranná, to dokazuje, že se náš dram. odbor připravuje pořádati divadlo na hod boží velikonoční; sehraje totiž kus „Chudoba a bohatství“. Dále usnesli jsme pořádati Bazar ve prospěch zbudování tělocvičny ve dnech 2., 3. a 4. května t. r., což nyní náš celý sbor v činnosti udržuje a udržovat musí, chceme-li vytknutého cíle dosáhnout.

Zároveň doufáme, že i Sokolové od ct. bratrských sborů nám též pomocnou ruku podají, což jistě nebudeme chtít zůstat dlužní. Na zdar!

Ang. Procháska,
dopis.

Do T. J. Sokol Čechie přijat nový člen: Jan Roztočil.

Členové noví a vyloučení.

Z T. J. S. Komenský v Humboldt, Neb. vyloučen F. J. Lovenberg pro neplacení příspěvků.

Do T. J. Sokol ve Westfield, Mass. přijat za člena F. Náhlovský.

Do T. J. Sokol v Brooklynu přijati Josef Lorenz, Karel Kalish a vyloučen pro neplacení příspěvků Fr. Kruswický.

E. Biža, taj.
Z T. J. Sokol, Schuyler, Neb., pro neplacení příspěvků vyloučení: Emil Dvořák, Jan Pošváb, Václav Hřeší. Noví členové: Josef Vařečka, Václav Baloun. Odstupní list obdržel Josef Pospichal. S přestupním listem přijat F. Pavlíček. Zemřel Ignác Severin.

Jos. H. Otradovský, taj.
Z T. J. Sokol Westfield, Mass., vyloučen Al. Drnek, jenž jednal proti našemu domácímu řádu jakož i proti stanovám.

Ant. Blaha, taj.
Ze Sokola Slovanská Lípa v Chicagu, Ill. byli vyloučení pro neplacení příspěvků: Vác. Trázník, Jan Churaň, Adolf Trousil, V. F. Triner, Fr. Liška a Vojt. Vodrážka.

Jindř. Hájek, taj.

Celoroční zpráva náčelníka Čes. Am. Sok.

od 1. ledna do 31. prosince 1895.

Členů cvičilo 18, cvičení odbyváno 100. Úhrnná návštěva 887, průměrná návštěva 9. Zakyně: Od 1. března do 31. prosince 1895 cvičení odbyváno 41, úhrnná návštěva 585, průměrná návštěva 14. Žáci: Starší 3 od 1. listopadu do 31. pros. cvičili 14krát, úhrnná návštěva 29, průměrem 2. Mladší 6 — 82krát, úhrnná návštěva 441, průměrem 5. — Na zdar!

Antonín Kostlivý, náč.

Bratřím chicagským!

Sokol B. W. Nejedlý, 986 So. California Ave., jest oprávněným jednatelem ohlaškovým pro orgán N. J. S. „Sokola Amerického“. Žádáme tudíž snažně všechny Sokoly v Chicagu, by podporovali se všech sil snahy jeho na prospěch „Sokola Amerického“ a tím i na prospěch celé N. J. S. Na zdar!

Vyk. vyb. N. J. S. v New Yorku.

Al. Wokal, starosta. Jos. Říha, jed.

Schůze výkonného výboru N. J. S.

New York, dne 17. února 1896. — Poněvadž starosta dostal se do schůze později, zahájil schůzi náměstek. — Nepřítomen br. Brodíl. — Zápis o minulé schůzi po přečtení přijat. — Účet na \$2 za 5 stvrzenkových knížek a na \$2.25 za tisíc obálek s tiskem přijat. — Zprávy společného cvičitele, br. Mendíka, po přečtení přijaty. Náčelník N. J. S., br. Tesař, zasílá návrhy cvičení prostných, vypracované bratry Ant. Jahodou z New Yorku a Josefem Pecivalem z Omahy, a žádá, by rozhodl o nich tělocvičný výbor N. J. S.; bratru Tesaři má se poukázat na stanovy, jež nařizují, by o návrzích takových rozhodoval cvičitelský sbor N. J. S.; návrhy budou odezdány členům cvičitelského sboru N. J. S. v New Yorku se nalezajícím a ti po prozkoumání jich zaslati je mají ostatním členům cvičitelského sboru, vyjma toho, jenž také návrhy podal. Další sdělení br. Tesaře o zadání parku k závodům přijato k vědomí. Sokol Slov. Lípa žádá o záslužní listiny pro své členy Jos. Pišu a Jana Bilka; jednatel žádané zašle. — Čes. Am. Sokol v Braidwood zasílá 90c. za „Tyršovy řeči a úvahy“. — Jednota cretská posílá příspěvky a navrhuje, by čtvrtletní zprávy byly brožovány; usneseno, by, pokud bude příhodným, daly se brožovat všechny listiny, až příště objednávati se budou. — Čteny a k vědomí vzaty dopisy: Slov. Lípy, „Táboru“ a „Čechie“ z Chicaga, „Čechu“ z Clevelandu, jednoty wilberské a detroitské. — Výbor odevzdává prohlášené stanovy jednoty humboldtské; jednatel má je vrátit. — Výbor tělocvičný podává zprávu o návrzích náčelníka N. J. S., br. Tesaře, vyjadřuje mínění, že při známé liknavosti většiny našich sborů jest již pozdě, aby návrhy na změnu stanov v čas před počtím příprav k závodům byly odhlasovány a proto že nezbyvá jiného, než požádati náčelníka, uzná-li za dobré, aby návrhy příštím sjezdu předložil. — Výbor účetní sděluje, že prohlédl knihu a shledal je v pořádku. — Jednatel sděluje, že dosud jen 23 sbory oznámily výsledek hlasování o návrhu župy Chicagské. — Usneseno, by rodině zemřelého Karla Jonáše, až dosud nejzasloužilejšího Čecho-Američana, zaslán byl soustrastný přepis. — Čteny některé statě ze „Sok. Am.“ a rozpravena o nich debata. Výroční zprávu starosty župního bratra Kmenta prozkoumá zvláštní výbor a podá o ní dobrozdání; do výboru toho zvoleni bratři Říha a Lier. — Po usnesení, by „Sokol“ pražský zasílán byl v jednom balíku jednateli a ten aby jednotám jej rozesílal, schůze skončena.

F. Lier, zapisov.

New York, dne 21. února 1896. — (Schůze mimořádná.) — Tato schůze svolána k žádosti člena výboru jednoty st. louiske, br. A. Tesaře, jenž sděluje, že by ještě bylo možno k závodům zjednat park buď na 16. srpna neb poslední neděli v tomtéž měsíci, upozorňuje ale na to, že k vůli konvenci republikánské

strany bylo by jízdné nižší. — Výk. výbor přivoli před časem ku známé doby závodů jen proto, že v něm bylo vzbuzeno domnění, že příhodného místa pro závody výborů st.-louiskému na srpen naprosto získati nelze. To osvědčuje se nyní lichým a poněvaž není ani naděje, že by se přihlásilo dosti posluchačů k běhu, jenž by se mohl v červnu řízením spol. cvičitele v St. Louisu pořádati, usneseno oznámiti ihned br. Tesaři, by zařazen byl k závodům den v srpnu. — Na to schůze skončena. F. Lier, zap.

New York, 2. března 1896. — Schůzi zahájil starosta bratr A. Wokal. Nepřítomni bři. F. Lier a Jos. Wocel. První omluven pro stěhování tiskárny, druhý pro neodkladnou práci ve svém úřadu. Zapisovatelem pro dnešní schůzi zvolen bratr Josef Říha. Čtení zápisů ze schůzí ponecháno do příští schůze. Vyplatí se účet br. J. Mendikovi za jízdy v Detroitu a za cestu z Detroitu do Chicaga v částce \$10.57 a br. jednateli náhrada hotových výloh za poštovné a express dle účtu podrobného za dobu od 6. do 29. února v částce \$2.56. — Br. A. Tesař oznamuje za jednotu st.-louiskou, že pro letošní závody v St. Louisu zadali vhodnou místnost na 15. a 16. srp. t. r. za příznivých podmínek. Poněvaž jednatel oznámil to již všem sborům, vzal přepis prostě na vědomost. — Pro návrh cvič. sboru župy chicagské na změnu stanov o závodech hlasovaly Newark, New York s opravou by tyče byly železné, 36 palců dlouhé, 1 palec v průměru a 5 lb. těžké a Brooklyn s opravou, by tyče byly železné, 42 palců dlouhé a nejméně 7 liber těžké. — Dopisy spol. cvič. br. J. Mendika přijaty s povděkem. Zpráva z Detroitu odkázána do Sokola Am. — Pořad, jak navštívit další jednoty, ustanovi výbor tělocvičný. — K vůli vysvědčení, jež předem zamlouvá si bratr Mendik, dopíše jednatel všem sborům, by úsudek svůj podaly. — Účetní zpráva Východní župy zašle se br. pořadatelům „Sok. Am.“ Sbor v Omaze nesouhlasí se zadáním tisku Sok. Am. pro rok 1896 br. F. Lierovi. „Tábor“ a „Čechie“ z Chicaga, jednoty wilberská, „Podlipný“ z Detroitu, jednoty st. louiská a humboldtská vyslovily svůj souhlas. „Slov. Lípa“ z Chicaga souhlasí, vytýká ale nedůslednost, když byl konkurs vypsan, a „Čech“ z Clevelandu rovněž souhlasí, ale domnívá se, že měl výk. výb. dříve všechny výhody, jež nám plynou z výpravy nynějšího tiskaře vypátrati, nežli vypsal konkurs. — Podmínky pro jednatele oznámkového sdělí jednatel br. B. W. Nejedlému v Chicagu. — Bratr Lier shotoví opět obálky s potřebným tiskem pro bratra pořadatele Sokola Amerického. — Výsledek hlasování o návrhu cvičitelského sboru župy Chicagské neoznámilo dosud šestnáct jednot; ačkoli opětne upomenuty byly tyto dny jednatelem, žádají se, aby konečně zprávu příslušnou podaly. — Promlouváno ještě o některých záležitostech, jež vyřídí se konečně po zprávě příslušných výborů. — Na to schůze ukončena. Jos. Říha, proz. zap.

Příjem a vydání N. J. S. za únor 1896.

Příjem:

Únor 3. Za 10 ohlášek z Chicaga	\$78.50
3. Plzeňský Sokol v Chicagu splácí na IV. 1895	50.00
3. Těl. Jed. Sokol v St. Louis za II. 1895	37.40
splácí na III. 1895	12.60
6. T. J. Sokol Budivoj v Detroitu dopl. za IV. 1895	6.93
10. T. J. Sokol v Milligan splácí na IV. 1895	4.30
10. Čes. Am. Sokol v Braidwood za Tyršovy Úvahy	.90
17. Cvič. sbor v New Yorku za 2 výt. III. slet v Praze	.60
22. J. Šiml v Clevelandu za 1 Pověly	.06
28. Sokol Chicago v Chicagu za IV. 1895	15.50
Celkem	\$206.79
Hotovost z ledna	899.46
Úhrnem	\$1106.25

Vydání:

Únor 3. Jednateli náhrada hotových výloh od 1. ledna do 3. února 1896 a sice:	
za rozeslání diplomů a knih přeborníkům	\$ 1.34
za zásluky knih	1.32
za různé ostatní poštovné	1.60
Plzeňskému Sokolu v Chicagu za vydržování školy tělocvičné	50.00
T. J. Sokol v St. Louis taktéž	50.00
Br. J. Mendikovi za jízdy v Clevelandu a za cestu z Clevelandu do Detroitu	7.53
15. 25 procent ze \$78.50 za ohlášky chicagské	19.62
Dru. K. Štulíkovi v Chicagu za pořádání Sokola Am. v únoru	20.00
Redakci „Sokola“ v Praze pro Třebenice	1.25
Těže pro Most	6.25
J. Říhovi došlé předplatné na Sb. Sok.	2.37
19. F. Lierovi za 3400 výt. S. Am. s výp. a známkami	98.85
1000 malých obálek s tiskem	2.25
5 stvrzenkových knížek	2.00
29. Br. J. Mendikovi v Chicagu za únor	75.00
Úhrnem	\$339.38

Příjem \$1106.25

Vydání 339.38

Hotovost na březen \$766.87

a sice \$565.00 v bondu na \$500

201.87 na bance a u pokladníka

\$766.87

Jos. Říha, jed.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR NÁRODNÍ JEDNOTY SOK. V NEW YORKU:
Al. Wokal, starosta, 1 Skillman Ave., Long Island City, N. Y.; J. Kadlec, náměstek, 320 E. 71st St.; Jos. Říha jed., 1204—2nd Av. Fr. Lier tajemník, 410 E. 71st St.; Jos. Wocel pokladník, 346 E. 78th St.; Jos. Brodíl, Jan Pavlík, Ant. Jahoda, Fr. Chrástil. Náč. A. Tesař, 1906 So. 12th St., St. Louis, Mo, podnáč. J. Pavlík.

Župa Východní, sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Jednatel F. Martyny, 402 E. 72nd St., Jos. Veselý, T. Beníšek, náč. Ant. Jahoda, 419 E. 72nd St., míst. Fr. Zborník, Ant. Vofíšek, Vác. Hampl, New York, Al. Pokorný Baltimore, Md. SOKOL JED. BLESK Baltimore; jed. V. J. Šimek, 932 N. Broadway T. J. SOKOL Brooklyn, N. Y., taj. E. Biza, 906 Flushing Av. T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y., taj. Ant. Majer, 236 Crescent St. S. J. SVORNOST, Morrisania, N. Y.; F. Chrástil, 840—169th St. T. J. SOK. Newark, Franta Holeček, 280 15. Av. T. J. SOKOL New York; taj. Jos. Zaklasník, 360 E. 72nd St. T. J. SOKOL WESTFIELD, MASS. Ant. Bláha 8 N. Sycamore St.

Župa Západní, sídlo v Omaze, Neb.

Ústř. výb.: před. A. Kment, 1245 So. 15th St., taj. V. Šebek, 1407 So. 4th St., pokl. John Mathouser, další čl. výboru Rud. Havelka a Vác. Raba, Omaha, náčelník J. Pecival, 1516 Williams St., podnáčelníci Franta Filip, Boh. Ninger. T. J. SOKOL ŽIŽKA, Bruno, Neb.; taj. Frank Zelený. TYRŠ C. R. SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; J. J. Urban, 1306—3rd St. T. J. SOKOL, Crete Neb. taj. Vác. Daniel T. J. SOKOL, Linwood, Neb., taj. Karel Dočekal. T. J. SOKOL Omaha; taj. Jos. F. Kunc, 24 R. St. So. Omaha T. J. S. ČESKÝ LEV, Oxford Junction, Ia.; taj. Jos. Milota. T. J. S. PLATSMOUTH, Neb., J. C. Pták, tajemník. T. J. S. MILLIGAN, Neb., Frant. Hrdý, jed. T. J. SOKOL, Schuyler, Neb., taj. Josef Otrádkovský, P. O. B. 247. T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb. jed. Frant. Hájek 20 O St.

T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; jed. A. Hájek, 2349 S. 11th St. T. J. SOKOL, Wilber, Neb.; taj. A. J. Kossek T. J. S. JIRÍ PODEBRAD, Clarkson, Neb., taj. Jan D. Wolf T. J. S. KOMENSKÝ, Humboldt, Neb., F. Kotouč, jr.

Župa Střední, sídlo v Milwaukee, Wis.

Ústřední výb.: Před. J. Zahorík, taj. a jed. H. Vrba 33 Juneau Av. pokl. Vác. Straka, Fr. Kaplan a V. Simandl, náčelník P. Straka, (do nového roku) pak jest zvolen Jos. Štíbr, podnáčelníci J. Zahorík a A. Jedlička pro příští dva roky.

SOKOL ČECH, Cleveland, O.; taj. Ant. Jedlička, 112 Croton St. T. J. S. NOVÁ VLAST, Cleveland, O., A. Pánek, 122 Sacket St. T. J. SOKOL Cleveland, taj. Fr. Skala, 158 Croton St. T. J. S. BUDIVOJ, Detroit Mich.; j. J. J. Podaný, 762 Antoine St. T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; taj. E. Novák, 53 Williams Av. ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; taj. A. J. Fanta, 312 N. 8th St. TĚL. J. SOKOL, Milwaukee, Wis.; K. Jiran, 530—12th St. T. J. S. MLADOČECH, Racine, Wis. Jiri Mach, 1651 N. Chatham St. C. A. JED. SOK., St. Paul, Minn., A. Jurka, 16 Douglas St.

Župa Chicagská, sídlo v Chicagu, Ill.

Ústř. výb.: R. Hurt, 593 Blue Island Avenue, T. Vonáček, taj., cof R. Hurt, 593 Blue Island Ave., F. Holub. — Náč. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., místonáč.: F. Hešík, R. Hurt. KLATOVSKÝ SOKOL, Chicago; taj. Al. Mašek, 580 W. 21st St. PLZEŇSKÝ SOKOL Chic.; taj. A. V. Kalik, 702 Loomis St. SOKOL CHICAGO, Chic. L. Koehler, 963 Washtenau Ave. SOKOL SLOVANSKA LÍPA Chicago, Jind. Hájek, 133 W. Taylor St. TĚL. J. ČECHIE Chicago; taj. Jan Rauš, 14 Courier St. T. J. S. TYRŠ, Chicago, Ill. A. J. Švestka 515 W. 21st St. T. J. S. TABOR, Chicago, Ill., taj. Jan Tulach, 1422 So. 41st Court SOKOLSKÁ JED. HORNÍK, Coal City, Ill., taj. Fr. Kříž, B. 152

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-ameríc. Nákladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské.

VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Dr. K. Štulík, pořadatel, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill. Jos. Říha, jednatel výk. výb. N. J. S., 1204—2nd Av., New York.

Předplatné a veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKÉHO“ buďtež zasílány pořadateli.

JAN ČEPEK
JEDNATEL

pozemkový, přeplavní
a na oheň neb život pojišťující.

Lodní, jakož i železniční listky kamkoli ode všech společností.

Pisárna: 315 E. 73. ul., New York.

Česká kancelář

CONSULA H. CLAUSSENIUSA,

Sokol Jan Spěvák, ředitel,

314—316 z. 18. ul., Chicago, Ill.

Nejrychlejší dobývání dědiectví z Čech —
nejlacinnější přeplav.

Porada zdarma obratem pošty.

Za \$75. koupíte nyní
Nejlepší Prapor
a nádherné Odznaky za 75 %
J. W. ZERZAN
1322 FARNAM ST. OMAHA, NEB.

Oznamujte v Sokole Americkém.
Blíže sdělí F. Lier, 410 E. 71 St.,
New York.

Nezapomínejme na četbu!

U jednatele v. v. N. J. Sok. dostati lze
tyto knihy:

TYRŠ: Základové těloviku	-	\$1.00
KOŽÍŠEK: Cvič. več. na koni na šíř	.10	
HRON: O cvič. soustavě	-	.20
MENDÍK: Pověy ku procvičení cvi- čení prostných	-	.05
KLENKA: Cvičení s kuželi	-	.20
" Třl. hry II. (S nářadím)	.25	
Tyršovy Úvahy a řeči I. 1.	-	.25
Tyršovy Úvahy a řeči I. 2.	-	.25
III. Slet všesokolský v Praze (S ill.)	.30	
Fuegner. Životopis	-	.10
Tyrš. Životopis	-	.10
Vaniček. Sok. epistoly I—IV.	-	.10
" Sokol, jeho směr a cíl	-	.02
J. A. Komenský a jeho snahy těloc.	.02	
" „Sokol Americký“ z roků 1879, 1882, 1886, 1887, 1889, 1891, 1892, 1893, (jeden ročník)	-	.50

Pozn. Tyršovy Úvahy jsou po většině
na skladě u sborů.

Chicagský oznamovatel.

F. H. Hrdlička,
hostinský

v síni T. J. Sokol ČECHIE

32-34 EMMA ULICE,

blíže Milwaukee Ave., Chicago, Ill.

Příhodná místnost k odbyvání schůzí, plesů a zábav
všeho druhu.

Sokol Jindřich Schulz

vlastní velký obchod

nábytkem a kamny,

580-582 Blue Island Ave.

Na skladě má kuchyňské nádobí, lampy,
karpety a j. Prodává též na splátky.

SOKOL

Jan Železný,

618 z. 18. ul.

obslouží každého ve svém nově
zařízeném

OBCHODĚ OBUVÍ

JAN PECHA.

notář,

přeplavní a pojišťující jednateleství

328 z. 18. ulice.

\$500 zaplatí \$500

J. G. PANOCH

zda-li dobře a správně nepojišťí proti ohni,
aneb v jiném případě poškození za mírný
poplatek. Zvláštní pozornost věnuje se
vyrovnávání pozemkových a vodních daní.

Karel Fívek

jest zručným a dovedným ve vy-

konávání prací spadajících do

klempířského oboru.

Úřadovna: 81 Clark ul. p. č. 20

Obydlí 674 May ulice.

Fr. Pavlíček,

okresní a městský zeměměřič.

Výměry a nákresy lotů vykonává rychle.

František Randák,
ARCHITEKT.

Úřadovna: 95 Washington ul.,

Pokoj č. 63-64, Chicago.

Tyž zhotoví na přání i plány pro venkov. Stavbám
tělocvičen a veřejných budov věnuje se zvláštní

pozornost.

Jest veřejným tajemstvím, že

VÁC. DONAT,

576 západní 19. ul.

vyrábí chutné a zdravé šumivé nápoje, kte-
réž jsou zvláště Sokoly oblíbeny.

K. J. Hlinka,

Jos. Kašpar.

Hlinka a Kašpar,

679-687 Laflin ul.

vykonávají veškeré kamenné
práce na stavby.

W. Koláček & Co.

574-576 BLUE ISLAND AVE.

686-690 LOOMIS ULICE.

Nejoblíbenější a největší

obchod střižní.

F. KORBEL & BROS.,
pěstitelé vína v Sonoma Co., Cal.

Odvětví: 684-686 W. 12th Street,

Chicago, Ill.

Chicagský oznamovatel.

... SOKOL ...

J. F. MALÝ,

FOTOGRAF

570 záp. 18. ulice.

Zhotovuje nejlepší fotografie za mírné ceny; zvláštní pozornost věnuje sokolským skupinám.

Cervená, modrá — ne, ale
CYRIL FIALA,
obslouží Vás

v Plzeňském Sokole
nejlepším domácím a importovaným pravým plzeňským.
Chutným lunčem a vším, čeho
jest k blahu tělesnému zapotřebí.
Navštivte jej!

~ SOKOL ~

FR. VAVŘÍČEK
— vyrábí —

✱ dobrých doutníků, ✱
přestěhoval svůj obchod do č.
461 záp. 18. ul.

Dr. Vinc. Fischer,
— český —
zubní lékař,

570 Blue Island Avenue,

ROH LOOMIS ULICE.

ZNÁMÝ SOKOL
FRANTA ŠIŠKA
vyrábí dobré
havanské i domácí doutníky,
827 SO. ASHLAND AVE.

Slyšeli jsme, že kdo stavěl a
nedal stavět

✱ Fr. Maškovi, ✱

1096 z. 19. ul., blíž Western Ave.

tak řekne: To jsem byl
„Dydla“, že jsem mu to nedal,
mohl jsem býti bez zlosti; vím,
že je to „pánský pán“. A ještě
prý dá z každé stavby, kterou
na tuto oznamku dostane, pří-
spěvek na dobrý účel.

Dr. Karel Štulík
LÉKAŘ

RANHOJIČ,

528 SO. LINCOLN ST.

Může býti zavolán z kterékoli lékárny v Chicagu:

— Telefon: West 229. —

V lékárně J. H. Xelovského, roh Blue Island Ave. a
Loomis St. denně od 7 do 8 hodin večer.

849 So. Ashland Ave. 849

Frant. Topinka
Contractor a Stavitel.

Práce vykonává levně a přesně
dle nákresu. Rozpočty v době
krátké.

849 So. Ashland Ave. 849

Sokolské stejnokroje! Sokolský kroj cvičební!

JOHN J. DVOŘÁK & SPOL.
oděvní a zakázkoví krejčí,
604—606 BLUE ISLAND AVE.

Zhotovují sokolské stejnokroje, kroje cvičební pro Sokoly i pro
žactvo i mají na skladě sokolské pásy i monogramy. Vše v cenách
nejnižších. Též oděv hotový i zakázkový, klobouky, čepice atd..
Sokolské pásy! Oděv hotový i zakázkový!

Obchod bankovní, pozemkový, přeplavní a pojišťovací.

ANTHONY KOZEL,
DRUHÁ ČESKÁ BANKA..
532 W. 18th St., Tel. C. 386, Chicago.
J. L. VOBORSKÝ, zástupce.

Česká pivovarnická společnost v Chicagu.
BOHEMIAN BREWING COMPANY
— of Chicago. —

684 — 706 BLUE ISLAND AVE

„Není to, jak to má být“,
— ale —
VACLAV ČADA,
815 SO. ASHLAND AVE.,
má vždy různé plzeňské i domácí pivo
a dobré doutníky.

Sokol Karel Král
559 západní 19. ulice,
vlastní obchod s tvrdým i měkkým
uhlím, koksem a dřívím.
na rohu 16. a Laflin ul.

New York.

1331 — 2. Avenue.

Práce notářské vykonáváme správně a levně. Vy
máháme dědictví, podíly a pohledávky ve staré
vlasti. Poslední rok vymohli jsme statisíce zlatých
ku spokojenosti našich klientů a bychom mohli vě-
novati tomuto odboru našeho obchodu patřičné
pozornosti, zřídili jsme v Praze odvětví, které řídí
advokát J. U. Dr. A. Flusser, a máme přímé spojení
s notáři a advokáty všech čelnějších českých měst.
Přeplavní listky a směnárna.